

LIETUVIAI AMERIKOJ.

Parasze Fr. Jona.

— Tasa. —

Luzerne's Pavietas.

Pittston.

Daigtai klebonijoj	700.
Vargonai	785
Tvoros, „sidevokai”	400.

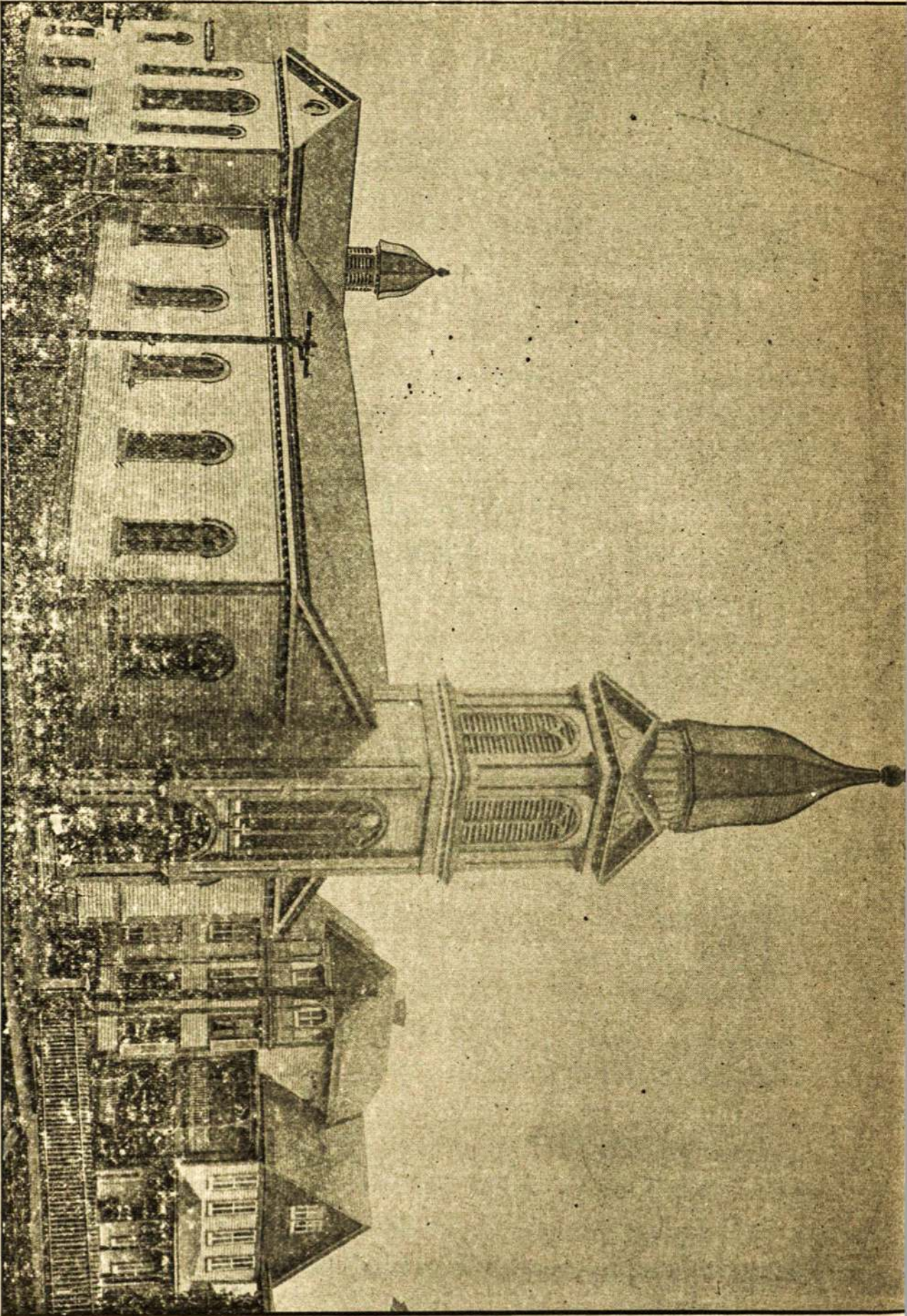
— — —
\$16816.

Skolos ant to rasis 4000 dol.. Metuose 1894 bažnyčia, pasirodžius b'ėsant per maža, del kaskart didinancziosi skaitl'aus lietuvių, likosi dastatyta. Po apaczia dastatytos szventynės yra ruimai arba salės, del laikymo susirinkimų ir del mokslainės.

Parapijinė mokslainė Pittstone yra užvesta per kun. Zlotorinską, m. 1892. Lanko ją paprastai, nuo 90 iki 35 vaikų. Likusiejie eina į mokslaines publiszkas. Vakarinės mokslainės Pittstone nebuvo. Mokina vargamistra. Del pamokinimo angliszkos kalbos ateidavo isz airių mokslinės minyzkos. Klebonu yr' dabar kun. M. Szedvydis.

D r a u g y s t ė s. Seniausia draugystė, kuri rupinosi daugiausiai apie pastatymą bažnyczios, yra”:

D r a u g . s z v. K a z i m i e r i a u s, susitvėrusi 1885 m., da priesz užsidėjimą parapijos. Dabartiniame laike draugystė skaito per 128 sąnarių. Konstitucija pradžioj buvo atspaudinta lietuviszkai ir lenkiszakai. Antras konstitu-

PITTSBONO LIET. BAZNYCZIA IR KLEBONIJA.

cijos spaudinimas išžėjo vien tik lietuviskai.

D r. s z v. J u r g i o, kareiviszka, uždėta 1888 m.
Sanarių turi į 55.

S z v. A n t a n o, užd. 18... m.. Sanarių 92.

S z v. J u o z a p o, draugų 146, pradėta 1892. m.

D r a u g y s t ė B l a i v y s t ė s, uždėta 1897 m.
draugų 41.

K l i u b o D r a u g y s t ė, yra tai nekas, kaip draugystė savytarpinės paszelpos, politika veik nieko neužsiiman-
ti. Užsidėjo 1981 m. Sanarių 20.

„S. L. A.” kuopa laikosi nuo metų 189.. „D, T. M.”
atsirado 1898 m.

Politikoj Pittstono lietuviai stiprinaši kiek gali. Turi net
du politiszku klubu, abu independent. Balsuojanczių bus
Pittstone į 200

Užsiėmimas tokis. Karcziamų pacziame mieste yra 12,
kadangi Pittstonas skaitos miestu, todėl už „licences” moka
„saliunikai” po \$550 ant metų. Apart to da yr’ Pittstone
keli (į 10) „speek easy” t. y. paslaptų szinkų. — Krautu-
vės su valgiais yra 3, rubų pardavynė 1, sziauczius 1, kriauc-
czių 2. — Dirba prie kriauczių apie 8 lietuviai, keli tarnauja
prie krautuvų, likusieji kasa anglis, — Anglekasių, turinczių
„mainierines popieras”, skaitos į ½, likusie yra „laboreriais”,
t. y. mainierių pagelbinikais.

Pittstono kolonija susideda isz paties Pittston su West
Pittston (157-57 szejynos), Sturmerville arba Exeter Bo-
rough (63 sz.), Wyoming (13 sz.) Duryea ir Barbertown
(105 sz.)

Sturmerville, 1½ angl. mylios nuo Pittstono, pake-
lėj, važiuojant Kingstono ir Plymuotho link. Viso czia lie-
tuvų yr’: dirbanczių vyrų (368), moterų (67) ir vaikų (143)
į 578. Metuose 1897 uždėta tapo:

D r a u g y s t ė s z v. P e t r o i r P o v y l o,
skaitanti dabar sanarių 37.

Karcziamas užlaiko 6 lietuviai, kurie czion už „licences”
moka tik \$ 200. — Krautuvė yra 1.

Duryea, už Pittston Junction, 2 m. nuo Pittston. Lie-
tuvų yra: dirbanczių vyrų (322), moterų (113) ir vaikų (245)
viso į 780.

Draugysčių dvi:

D r a u g. s z v. J u o z a p o (1893 m.) Sąnarių 36.

D r a u g. s z v. P e t r o i r P o v y l o uždėta
1897m. Sąn. 34.

Savus namus Pittstone turi 28 lietuviai; vertė nepajdinamo jų turto išnesza \$ 59.570, su netoli \$11.580 skola. West Pittstone savastį turi 7 lietuviai, vertė 15.300, skola \$1940. Durey'oj 23 lietuviai savinikiai; vertė nepajudinamo turto \$32.850, skola ant to \$4950. Exeter Borough — 7 savinikiai, vertė \$19.100, skolos tur'į \$2000.

Scranton.

(*Lackawanna County*).

Pittstone baigiasi gražusis Wyomingo klonis, bet lietuvis ir už jo, į šiaurę, da galima rasti, — apie Scrantoną ir Forest City. (Tos vietos, pirmoji — paviete Lackawanna, o antroji Susquehanna, bet mes, dėl parankumo, jas nuo Luzernės aprubio neskirsime).

Miestas Scranton, 10 a. mylių nuo Pittstone, guli ant kranto nedidelio upelio Lackawanna. Gyventojų skaitė 1890 m. į 75.000 1), dabar bus į 113.000. Aplinkui miestą randasi daug anglių kastynių, pacziame mieste yr' visokių geležinių dirbtuvių.

Anksčiausiai iš lietuvių atvyko į Scrantoną, apie 1878 m. Juozas Gilbaitis, kurs apsigyveno ant „Hyde Park“. Ten jau, į keletą metų paskiaus, nekokis Vaszkelis uždėjo pirmutinį „bussinessą salioną“. — M. 1888 susitvėrė szv. Kazimieriaus draugystė, o pabaigoj 1892 pradėta tverti parapija. Apie tai skaitome „Vien. L.“: „11 d. Gruodžio buvo laikomas naujai užsidėjusios parapijos susirinkimas. Ap-skaityta, kad kiekvienas pavienis turės užsimokėti ant bažnyczios po \$25, o kiekvienas pacziuotas po \$30“ 2). Pirmiaus lietuviai prigulėjo prie parapijos lenkiszko. Prisiraszė tuom laiku prie parapijos 80 szemynų 3). Dėl klausymo išpažinties atvažiudavo artymoj vietoj, Pittstone, gyvenąs liet. kun.

1) M. 1860 buvo Scrantone tik 10.000 gyventojų,

2) „Vien. L.“ 1892, p. 12. 2) Ten jau, pus. 348.

Zlotorinskas, per tai reikalai liet. parapijos trukdėsi. Tik Gegužio mėnesij, 1895 m., scrantoniečiai gavo kunigą M. Pėžą, kurs pradėjo statyti del bažnyczios „sklepą“ 110x56 pėdas didelį. Po kun. Peza m. 1897 apėmė vietą klebono kun. A. Kaupas.

Žemė 125x25 pėdų ant kampo North Main ir Theodore ulyczių, miesto dalij, vadinamoj Providence, verta \$3.500

Kontraktas sklepo del bažnyczios 5.000

Intaisymai, daigtai, aparatai 1.785

\$9.985

Bažnyczios iki sziam laikui Scrantone lietuviai neturi, laiko dievmaldystę aname „sklepe“, kuriame, iszstaczius namus Dievo, bus salė del susirinkimų ir mokslainė. Dabartiniame laike mokslainės nēr' nors randasi į 100 liet. vaikų, kurie galėtu lankyti mokslainę. Pereituose, 1897 metuose dr. Margaitis buvo atidaręs vakarinę mokslainę del suaugusių, paskiaus mokslainės užveizdą apėmė vietinis kun. A. Kaupas, bet, neilgai gyvenusi, mokslainė nupuolė. Politikoj scrantoniecziams irgi negeriaus sekasi. Per lietuvių praudžią buvo sutvetas Scrantono apielinkėj politiszkas susiriszimas visų „foreignerių“, — paio; Dr-as Szliupas porą kartų kandidavo Scrantone ant augsztesnių urėdų (congresmano, daktaro-coroner) ant tikieto socijalistiszkosios partijos, — nelaimėjo.

Draugyszių Scrantone yra trys:

S z v. J u o z a p o, uždėta m. 1891, draugų 98.

D r. s z v. K a z i m i e r i a u s, seniausioji, uždėta 1888 m. Pradžioj konstituciją turėjo spaudiniu i lietuviszkaj ir lenkiszkoj kalbose, lenkiszkoj vienog paskiaus atmetė. Sąnarių turi apie 33.

S z v. S t a n i s l o v o uždėjusi 1895 m., 38 sąnariai.

D r a u g. s z v. P e t r o i r P o v y l o, 43 sąnariai, uždėta 1897 m.; tuose pacziuose metuose susitvėrė „Darbinių Draugystė“ (ąn. 25) ir „lietuviszkas benas“ (15 vyrų). Szįmet užsimezgė „Vaikų draugystė“, bet paio. „Blaivystės Draugystė“ susitvėrė Rūgp. mėn.

Kuopa „S. L. A.“ gyvuoja nu 1893 m.. M. 1895 buvo užsimezges politiszkas kliubas, bet greit paio.

Pacziame Scrantono mieste mažai lietuvių tegyvena, — izsi-kirstę pakraszcziais ir po aplinką. Daugiausiai yra (66 szejmynos) priemiestij Providence, ten kur yr' lietuviszkoji bažnyčia. Potam — Hyde Park (65 szejm), Park Place (25), Marvin Patch (34), Greenridge (22), Pinebrook (14) Boulevar (13), Priceburg (12), Ridge (12) Jessup (4). Apart to Scrantone ir apielinkēse yra į 30 liet. szejmynų su'lenkējusiu, į 10 szejmynų nepriklausanczių prie niekur, ir 1 laikanti-si su vokiecziais. Tokiu budu viso Scrantone ir apielinkēse yr' į 300 szejmynų lietuvių.

Isz vertelgų, „saliunų“ yra vietose prigulincziose prie miesto 6, tie moka už „licences“ po \$550 ant metų; miestelij Priceburge yra 3 saliunikai, ant Ridge 3; krautuves užlaiko visoj aplinkinėj tik vėnas lietuvis; prie kriauczių dirba į 12; szejp pagelbinjū krautuvėse, važiotojū alaus, klerkų prie krautuvių ir panėszius darbus dirbanczių, suskaityta į 17.

Savasties pacziame Scrantone lietuviai neturi. Ant Providence ir puszaliuose savinjū yra 27, vertė siekia arti \$35,800, skolos yr' į \$9000. Priceburge yr' savinjū 8, turtas skaitosi į \$39,300, netoli su puse skolos. Dr. Szliupas laiko Scrantone lietuviszką apteką 1).

Forest City. 19 a. (myliū) nuo Scrantono, Susquehannos paviete, kalnuose. Lietuvinikai szneka, buk Forest Cityje svietas baigiasi, o tas nēra teisybē, baigiasi tik antracito ap-rubys ir lietuviszkos vidurinės Pennsylvanijos kolionijos. Forest City yra menkas miestelis, vien keli tukstancziai gy-ventojū. Laužyklū angljū bene tik trejos. Isz teip vadina-mų praszalieczzių seniaus daugiausiai buvo lietuvių, bet pasku-tiniuose metuose slovėniszkasis gaivalas pradėjo lietuvius vir-szinti. Visi slovėnai (rusinus—unitus ir slovincus iszskyrus) priguli prie vienatinės ten ēsanczios lietuviszkos parapijos.

Forest Cit'ės lietuviai pradejo savo parapiją tverti 1 d. Spaliū 1892 m., 7 d. to pat mėnesio gavo nuo vyskupo O'-Harros daleidimą statyti bažnycią. Buvo tada lietuvių ir lenkų į 60 szejmynų. Pradėjo apsigyvendinti lietuviai czion 1889 m., kad kompanija, po vardu „Hill Side“, įstatē „brė-keri“—vieną ir kitą. Pirmutiniai pribuvo — Szneideris, Deltu-

1) Žinias padavė kun. A. Kaupas, ir P. Lipavyczius.

va ir J. Baliunas. Liet. kunigas (kun. J. Kuras) atėjo į Forest City Gruodžio mėnesį, 1894 m. Turtis parapijos:

Keturi „lotai“ žemės.....	\$1.320
Bažnyčios sienų kontraktas.....	6.300
Viduryj įrėdymas ir „sklepas“.....	2.020
Namas parapijos ir daigtai.....	3.000

12.640

Skolos, kaip nēr' – Mokslainę sunku Forest Cityj užvesti, kadangi prie parapijos prigūli lietuviai, lenkai ir daug slovakų. — Politikoį, gan' apstus, „foreignerių“ skaitlius, prie kurios pilitizkos szalies pristoja (republikonų ar demokratų), toį laimi.

Draugystės sekarczios: sz v. J u r g i o k a n k i n t i n i o, skaito sąnarių 57.

Sz v. A n t a n o, uždėta m. 189., sąnarių 62.

Sz v. J u r g i o k a r e i v i o, sąnarių 12.

Sz v. S t a n i s l o v o, susidedanti tik isz 12 draugų.

Szv. Antano Forest City draugystė yra viena isz pirmųjų draugyszių tvirtai pristojusių ir laikancziųsi prie „S. L. A.“. Beto. yra Forest Cityj stipri „S. L. A.“ kuopa. Yia teipgi „Politizkas neprigulmingas Kliubas“.

Savus namus 1897 m. turėjo 7 lietuviai, vertės į \$14.200, ant ko skolos į \$7.000. Karcziamos buvo pradžioį 1898 m. 2;

Toliaus bus.

Kun. Aleksandras Burba.

Jo gyvenimas ir darbai.

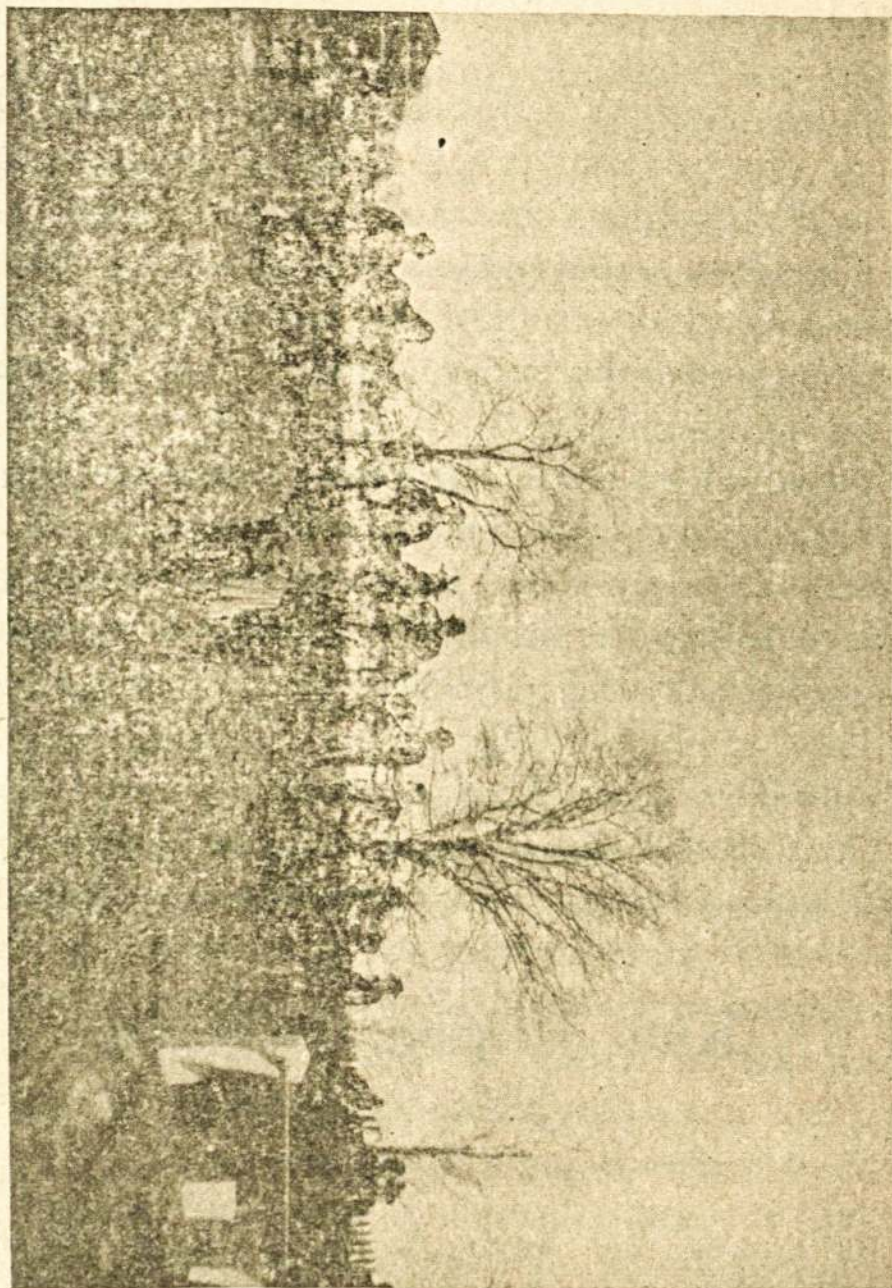
(Tąsa).

Baltimorėj, kur buvo „L. M. D.“ lizdas tapo užvesti praneszimai.

„Kas nedėl lietuviai 7 adyną vakare susirenka (nors nevisi) ir ten turi pamokslingus praneszimus apie visatą, žemę ir jos gyventojus, draugiją ir jos reikalingą pataisymą ir t. t...“ Jau ir tada, bene pats prezidentas raszė į „Vienybę“ (N 6, p. 6), kad „tie, kurie ne'teina, paszaliais skelbia visokius melus apie tuos suėjimus“. Greitai paszalinis murmėjimas prieszais „L. M. D.“ pasirodė ir vieszai laikraszcziuose. Maha-

noyjinē „Saulē” padivijo „Vienybei”, kuri tuomlaik su „Saule” karsztai kariavo, kad „Vienybē” garsina bedieviszkā Mokslo Draugystē ir jā giria. „Saulēs” korespondentai stengēsi paduoti faktus, rodanczius „Mokslo Dr.” priesingystē tikējimui. Apkaltinimai krito ir ant kunigo Burbos. „Jei-gu Burba neatstos nuo „Vienybēs” — raszē „Saulēs” korespondetas isz Baltimorēs — ir neiszvys Szliupo, tai suvargins

K UN. BURBOS KUNAS PALAIDOTAS ANT LIET. PLYMOUTH'O KAPINIŪ.

tā namā Dievo, į kurį dabar susirenkam”, t. y. bažnyčią. Pradėjo ant Burbos raszyti ir „draugai—kunigai: Juodiszius ir Masziotas. „Jau nuo kelių mėnesių — raszē kun. Masziotas „Saulėje” — „Vienybē” pradėjo stotiesi ne katalikiszku laikraszcziu. . . gaila man, kad kun. Burba prisidėjo prie tokių, nes gailēsis ir jis kada to, mažu bus po czēsui” 1). . .

1) „Vien. L.” 1890, n. 43, p. 4.

Užvesdamas reformas visame Amerikos lietuvių gyvenime, neįplenkė kun. Burba ir gyvuojancio jau tuom laiku, „Susivienijimo“ Liet. Katal. Draugysčių Amerikoj“. Mislį suverti „Susivienijimą“ — kaip jau augsciaūs minėjome — pirmiausiai pakėlė „Lietuviszkasis Balsas“ laike apvaiksciojimo tautiszkos szventės sukakimo 500 metų nuo Lietuvos krikszto, (m. 1886). Prisiraszė prie to „Susiv.“ kelesdeszimtis draugų isz New Yorko, Baltimorės, Waterburio ir Shenandoah'rio. Bet mislį tą tuoj pagavo Tamaszevskis, rėdytojas, ir J. Paukztys, iszleistojas „Vienybės“ ir kun. Varnagiris, Plymoutho lenkiskai-liet. parapijos klebonas, ir uždėjo antrą „Susivien. Liet. Kat. Dr. Amerikoj“.

Tas antrasis „Susivienijimas“ buvo „lenkberniszkas“, bet, uždėtas ant katalikiskų principų, greitai užvaliojo tautiszka susivienijimą, betikėjimiszkoj dvasioj p-no Szliupo suvertą ir rėdomą, ir jį numarino. Naujasis „Susiv.“, kurs pirmiaus turėjo rektoriumi (prezidentu) kun. Varnagirį, pakiaus p. Butkevyczių, jokių žymesnių principų neturėjo ir nieko gero neveikė. Pats cenzorius, kun. Juodiszius, iszsitarė kartą, kad „Susiv.“ „yra tik ant popieros, o mierių neturime“¹⁾ Beje, tarp kitų buvo konstitucioj punktas, kad gyventi sutikime su lenkais ir... raszytis prie lenkiszko „Związko...“

Metuose 1890. Susivienijimo Seimas pripuolė laikyti Mahanoy City, 1 d. Spalių mėnesio. Delegatų buvo nedaug. Plymoutho ir Hazletono delegatai laikėsi su kun. Burba ir atsivežę perstatė ant Seimo naują konstituciją. Delegatai pasidalino į dvi partijas: vieni laikėsi prie senoviszkių įstatų (apie kuriuos patys abejojo ar buvo, „ar ne), o „Susiv.“ „garsu“ arba organu reikalavo, kad butu „Saulė“, kunįgo gi Burbos szalinįkai perstatė naują konstituciją, varėsi kad cenzorius „Susiv.“ butu panaikintas, kad organu butu ir toliaus „Vienybė“ ir kad „Susiv.“ užsiimtu spaudinimu naudingų knygų“. — Seimą užbaigti nebuvo galima, bet keturi delegatai, bevažiuojant namo, trukio vagone aprinko kun. Burbą „Susiv.“ prezidentu. Nuo to laiko, del nuolatinių barnių, nors silpnai „Susiv.“ gyvavo, bet buvo tautiszku, lietuvisz-

1) „Vien. L.“ 1890, n. 41, p. 5.

ku. Beje, tuoj pirmuose po tam metuose (1881) iszleido knygę „Europos Istoriją“, raszytą Edv. Freemano, verstą J. Andziulaiczio; antruose (1892 metuose) iszleido vėl dideliai svarbią lietuviszkoje literaturoj knygą „Budās senovės lietuvių — Kalnėnų ir Žemaičių“, raszytą Simano Daukanto. Bet ant to naudingas del tautystės darbas turėjo sustoti. Kile nesusipratimai tarp kun. Burbos ir p. Szliupo atsiliepė ir ant Susivienijimo, prasidėjo nesutikimai, vaidai, kurie paskiaus tik pamaži vėso. Atsisakęs nuo „Sus.“ prezidentystės 1894 m. kun. Burba, garbės „S. L. A.“ sąnarys, iki pat savo myrio tarnavo kaip „Susiv.“ knygis, o uždėjus 1897 metuose knygyną, verčiausias savo bibliotekos knygas, įdėjo į knygyną „Susivienijimo“.

Suprantama skaitytojam^s kun. Burbos su Szliupu artymystė. Lietuviszka dirva Amerikoj buvo plati, o neapdirbta; darbo daug, o darbinikų mažai. Nuomonės abiejų skyrėsi, teisybė, kas link pažvalgų tikėjimiszky, bet buvo vienokios kas link tautystės. Taigi, abudu sutarė sutikime dirbti ant tautiszka-lietuviszkos dirvos, tikėjimo suvis nekludant.

Delt^o kun. Burba „Vienybėje“ raszo: „Jeigu aiskiai pamatysime nekrikszczioniszkus stengimus „mokslo draugystės“, tai veikiausiai ir apie tai pasirupinsime apgarsinti. Pakol nieko blogo isz jos nematome, tai ją pagiriame, kaip besirupinanciją apie apszvietą ir mokslą del Tėvynės labo“ 1). O kada užpuldinėjimai ant „Mokslo Draugystės“ vieszai pradėjo rodytis laikraszcziuose („Saulėj“), kun. Burba vieszai praneszė: „P. Szliupas savo asabiszkomis pažvalgomis nėra katalikas, bet jeigu jis, kaip lietuvis, ką naudingo del lietuviystės paraszo, o tas veikalas nesiprieszina mūsų tikėjimui, tai su džiaugsmu turime priimti ir jam dėkavoti: tautiszkuose dalykuose turi buti visuomeniszka pažvalga, ne asabiszka“ 2). ir vėl: „Jeigu jis (Szliupas) jums pradeda bedieviszkus pamokslus garsinti, tada nuo jo atitraukite, o kaip gerą pamokinimą paduoda, tada su džiaugsmu priimkite... kas bedieviszko ir gyvuliszko, atmeskite“ 3).

Pons Szliupas vėl, tame laike raszė: „Neabejoju, kad

1) „Vien. Liet.“ 1890 m. n 9, p. 7. 2) Ten jau. n.11, p. 8. 3) Ten pat.

pastatymas bažnyčios gali buti naudingas Plymouthe... She-
nandoah'rij... ir nedaugelije kitų dar vietų... asz pats tam
tikrai vieryčiau prie nekurių aplinkybių, bet... prie ap-
linkybių”....

Europos lietuviai — inteligentai ir džiaugėsi, kad vaidai
terp Amerikos lietuvių aptyko. Visiems buvo įsipykę klausyti
apie laikrasztiskas pliovones ir koliojimus ir erzinimus
ir drivinimus vienu ant kitų. Net p. Mar. Jankus raszo kun.
Burbai: „gerai, broli, darai, kad riszi lietuvius į kuopas, be
tavęs jie butu iszkrikę, kaip visztukai be visztos. Jie ten visi
buvo tokie karsztunai ir garbės plėszikai”.

Kada bet lietuviszkos parapijos pradėjo tvertis „dauge-
lije vietų”, kada lietuviai visoj Amerikoj pabudo, sujudo ri
per bažnyčias pradėjo risztis ir vienytis, ir sutvėrė atskyrią
tautiszkai — lietuviszką katalikiszką bažnyčią, kaip yr'.Intek-
me kunigų, ypatingai kunigo Burbos, kilo ir didinos.

Pons Szliupas norėjo, kad kun. Burba pasiduotu jo įtek-
mei, dumojo, jame turėsęs įrankį del platinimo savo asa-
biskų nuomonių tarp lietuvių, prisidengdamas jo kunigiszku
vardu. Tame laike randame teipgi pirmu kart paminėtą
p. Szliupo: vardą tautiszkos bažnyčios „kada žmonės lietu-
viai ir lietuviszkiejie kunigai turės sutvėrę t i k r a i tautiszką
bažnyčią, nesidrąsys jokis velnias riaumoti į lietuviszkąją
draugiją” — raszė jis į „Vienybę” 1). P. Szliupas kalbino
kun. Burbą, kad skirtusi nuo Rymo. Tuom tarpu jaunas,
energiszkas tada kun. Burba, nors ne vienur apreiszkė savo
liberaliszkas pažiuras, tvėrė vienog tautiszką lietuviszką baž-
nyčią ant katalikiszkų pamatų. Patį p. Szliupą ir Andziu-
laitį 1890 metuose privertė atlikti Pittstone velykinę iszpa-
žintį 2) ir abelnai uždraudė aiszkiai raszyti prieszais tikėj-
imą, turėdamas „Vienybę” po savo įtekme. Toks stovis da-
lykų negalėjo ilgai tęstis. Isz vienos pusės lietuviai piktino-
si isz draugystės kun. Burbos su Szliupu ir Andziulaicziu, isz
vaikscziojimo su jais kartu ant prakalby, kur p. Szliupas nesi-
czvierino kartais jo akyveizdoj isztarti žodelį ir priesz tikėjimą,

1) „V. L.” 1890 m., n. 28., p. 8.

2) „V. L.” 1892 m., pusl. 275, (ir „Bocdievio apasztalavimas”. Komedija vie-
name akte”, ant 2 puslapių suraszyta kun. A. Burbos, užsilikusi rankrasztij.
„S. L. A.” knjgyne.)

piktinosi išz prigulėjimo kunigo prie „L. M. Dr.“, išz nekurijų rasztelių, patilpusių „Vienybėj“, lenkų ir „lenkbernių“ pakurstomi, piktinosi net išz paties kun. Burbos lietuviszko patrijotizmo, laikydami jį už bedievystę arba bent už laipsnį prie bedievystės; išz kitos vėl pusės pp. Szliupas ir Andziulaitis mislino, kad jie per daug duoda, o per mažai gauna, negalėdami kun. Burbą į savo nuomonių rėmus įdėti.

Privatizkose kun. Burbos su p. Szliupu korespondencijose ženklus nesusipratimo randame gana anksti, nes neką daugiau, kaip į pusę metų po susidraugavimo.

Teip, 2 d. Rugsj. 1890 m., kun. Burba raszo p. Szliupui. „Norėjau ir su bedieviais turėti modus vivendi tautiszkuose dalykuose del gero savo vargstanczios tėvynės. Teisybė, buvai kiek užtilęs užkabinėti szventą tikėjimą... o tad ir vėl atgijo tavo apasztalavimas bedievystės... O ką jau besakyti, kiek asz turėjau nukentėti pliovonių nuo savo vientauczių išz priežasties su tavimi draugavimo. Jau mudviejų draugystės ryszys pertruko, nesa ir pati lietuviystė ir katalikystė manę tai daryti priverczia. Gerai man vienas inteligentas sakė, kad ketinau važiuoti į Ameriką: geriaus vanduo su ugnia susitaikins, negu tu su Szliupu... Likkie sveikas, tegul tau Dievas padeda 1).

Matyt, jog p. Szliupas labjausiai kaltino už nesutikimą vietinį kleboną (kun. Pautienį), nes anas raszo kun. Burbai, kad gavęs nuo p. Szliupienės laiszką su apkaltinimu, lenkiszkoj kalboj raszytä, ir klausia kun. Burbos: „norėcziau žinoti, kada ir kokioj vietoj privercziau jus teip padaryti (susipykti) ir ar galėjau tai padaryti, jei ne, tai duok gerą reprimendą tai moteriszkei, ką neteisybę skelbia“ 2).

„Modus vivendi“ su p. Szliupu ir jo draugais kun. Burba užlaikė da szeit teip iki galo metų 1890, per visus 1891, 31 d. Sausio 1892 m. Plymoutho kuopa nutarė, kad „L. M. D.“ tur nesikiszt į tikėjimiszkus dalykus nė per rasztus, nė suėjimuose, paguodojant kiekvieno žmogaus saužinę 3), Let Gegužės mėnesij rysziai brolystės suvis truko.

„Tuli ponai nesziojasi su mislia įstegti kitą Mokslo

1) Kopija laiszko kun. Burbos („S. L. A.“ knįgyne.) 2) Laiszka pas kun. Burbą (S. L. A. knįgyne.) 3) „Vien. L.“ 1892, p. 276.

Draugystę, kuri eitu lenktynėmis su „Liet. Mokslo Draugyste“, — raszė Kovo mėn. p. Andziulaitis „Vienybėj“ — lyginai teippat buvo daroma su Susivienijimu. Reikia už tat iszanksto persergėti lietuvius, kad į tokias kilpas nesiduotu susigaudinti; geriaus draugystė teliekta be tokių „draugų, kurie pasaulauja“ 1)... Ir vėl kitam daigte raszo: „Apszvieta“ bus organu „Liet. Mokslo Dr.“. „Apszvieta“ iszeis be „cenzuros“ netik maskolų vyresnybės, bet ir kitų nekurių lietuviszkų ponų 2)... Aizkia, kalbama yra apie kun. Burbą. Tada mat kun. Burba reikalavo, kad p. Szliupas, kaip apszauktas prieszas tikėjimo, prasitrauktu nuo virszinįkystės „Liet. Mokslo Dr.“ ir, kad rengiamame iszleisti draugystės organe „Apszvietoj“, nebutu talpinami rasztai tikėjamą kliudanti, kadangi anos jam, kaip kunigui, platinanciam „Mokslo Draugystę“, daugiausiai užkenkė. Birzelio 10 d. Andziulaitis atsisveikino su skaitytojais „Vienybės“, kaip jos rėdytojas, kun. Burba liepė jį p. J. Paukszcziui praszalinti. Jo vietą užėmė A. Milukas. Andziulaitis isz savo pusės, ant vietinio Plymoutho kuopos „Mokslo Draugystės“ susirinkimo, kaip prezidentas, iszbraukė kun. Burbą isz „Liet. M. Dr.“ 3). Atstatytas nuo „Vienybės“ P. Andziulaitis, anglizkame vietiniame laikrasztij „Plymouth Tribune“ del kerszijimo po du kart smarkiai apibjaurino visus liet. kunigus, neiszskiriant, žinoma, nė kun. Burba 4). Kun. Burba atsakė p. Andziulaicziui tame pacziame laikrasztije „Plymouth Tribune“ ir „Wilkes Barre Recorde“, isz to vienog, kaip ir isz visų panėszių polemikų, iszėjo vien tik skandalas.

Nuo laiko atstatymo p. Andziulaiczio nuo rėdymo „Vienybės“, o iszbraukimo kun. Burbos isz „L. M. Dr.“ datuoja-

1) „Vien. Liet.“ 1892 m., p. 209. 2) Ten jau, pusl. 211.

3) „Plymouth Tribune“, (May 13, n 44 ir May 27, n 46.) (S. L. A. knig.). „Vien. L.“ 1892 m., p. 276.

4) „V. L.“ 1892 m., p. 261, 262. Viename daigte (Plym. Trib) kunigo prieszas J. Andziulaitis raszo: „berods, kun. Burba nér fanatizskas kunigas, kaip tai gali iszrodyti, nes jis pernai po kelis syk tvirino, kad je gu jį sutiktu tokia nelaimė, kaip kad kun. Kolesinskį (buvo vyskupo praszalintas isz Pittstono), tai jis tuoj savo parapiją perversu į bažnyczią, neprigu inczią nuo vyskupo“. Privedame czion tuos žodžius delto, kad jie (ant kiek isztyčėm) spaudoj yra vienatiniai žodžiai, buk isztarti kun. Burbos prieszais vyskupo valdžią.

si pradžia anų garsių Amerikos lietuvių istorijoje vaidų, kurie, vadovų pradėti, apėmė greit visas kolonijas, o karsztai įliepsnoję, kartkarcziais pakursteni, neužgeso da ir po sziai dienai.

Privedžiau czion tą viską gana p'acziai, pasitikėdamas, kad tas mes spindulį szviesos ne vien ant kun. Burbos charakteriaus, persitikrinimų, bet ir ant jo darbų, ypatingai patrijotizskumo, del kurio viską pasirengęs buvo paszvesti, del kurio net terp skaudžių užpuldinėjimų ir pasipiktinimų, laikėsi su „tautiecziais“ galuotiniausių nuomonų, norėdamas su jais sutikti, draugauti, dirbti „del lietuvių labo“.

„Jums ne lietuvių, tik bedievyų rupi“ — raszė kun. Burba laikrasztij ir laiszke pas dr. Szliupą.

Teip kaip pirmesniejie kun. Burbos rasztai buvo tautizskai—agitatorizski, teip paskesniejie, kilus terp Amerikos lietuvių tikėjimiszkiems vaidams (1892 m.), stojasi daugiaus tikėjimiszki — polemizskai (Trumpa Peržvalga, Valtis ir ne kurie straipsniai „Vienybė“, paskiaus „Garse“. Net eilėse, kurių tame laike yra menkai, teisybė, paraszės, prakalbose ir pamoksluose kun. Burbos, matyti visur toj pat tikėjimiszki — polemizska pakraipa. Pasekme tų fanatizskai antitikėjimiszkių agitacijų isz vienos pusės (per „Apszvietą“, Naują Gadynę“, praneszimus ir t. p.), o priesztaravimų, apsigynimų ir iszjuokimų isz kitos, sufanatizavimas lietuvių daėjo lig augszcziausio laipsnio. Paraszius kun. Burbai „Trumpą peržvalgą lietuvių darbų Amerikoje“ (isz vienos pusės), palaidojus su anarchizskomis demonstracijomis, užsiszovusį dr-o Szliupo kambarij Andriukaitį (isz kitos), tikėjimiszkus kersztus apanaszino Iščėsinas cziens Ičatvlėj atsilikusiomis bylomis, kurios lietuviams kasztavo daug pinigų ir sarmatos.

Intrauktas į tuszczius tikėjimiszkus vaidus, paskutiniuose metuose savo gyvenimo, kun. Burba visgi nebuvo visizskai nenustojęs dirbti ir del tautystės, kaip matyti isz jo raszty augszcziaus paduoty (vertimo isz latvizskos kalbos apysakų, korektavimo S. Daukanto istorijos ir t. t.). Paskesniame jau teipgi laike jis rupinosi apie rinkimą ir grupavimą „Medegos Simano Daukanto Bijografijai“ ir,

prisiidēs prie kun. Miluko, iszdavē „Rasztus Duonelaicio”.

Kaip paprastai istorijoje atsitinka, pabaigoj savo amžiaus nuo buvusių draugų mislies ir darbo ir nuo žmonių, del kurių padarē tiek gero, del kurių viską paszventē, net garbę; ne tik kad nepturējo užtarnautos paguodos, padėkavonēs bet atsiēmē nuo daugelio užmokestį neapykantos, pažeminimo ir paniekiniū. Pabaigoj 1896 metų kilo nesutikimai su senos „Vienybēs” iszleistoju. Paskui isz to nesutikimai parapijos, ir nuo to laiko neturējo jau kun. Burba giedrių dienų savo gyvenime. Nuo seniau nesziojo jis „bronkitis”, kuri tai liga perējo paskiaūs į uždegimą plauczių, laike kuriuos, sako daktarai, puolēs į galvą kraujas jį veik staiga užmuszē. Rupescziai ligoms pagelbējo. Apsirgo, o dieną 27 Kovo, 10 valandoj isz ryto, mirē.

Kun. Burba buvo vyras augalotas, storas; svērē arti 250 svarų. Iszkalbą turējo gerą, balsą drutą, kas jam dideliai gelbējo prie agitacijų.

Nors isz gimimo žemaitis, begyvendamas Amerikoj, kur visur vieszpatauja lietuviszkas dijalektas. kalboj persilaužē, nežemaicziavo, tik kalbējo grynai lietuviszcai.

Apsiējime buvo meilus, kalboj—atviras. Atvirumas jo net į priezodį įējo. Intikējo visiems. — Sveczius mėgo pavaiszinti. Suējimuose pats pasijuckdavo ir kitus juokino.

Neturinti prieglaudų studentai prie jo pirmiausiai szaukēsi. Jis visiems dapađējo, kuom galējo. Tokia bus trumpa to Amerikos Lietuvos tėvo charekteristika.

Mesdami paskutinį kart žvilgį ant darbų velionio kun. Burbos turime pasakyti, kad darbai jo del abelnos mus tėvynēs Lietuvos yra žymus, o del Amerikos lietuviszkųjų kolonijų yr’ nemirsztanti. Amerikoj, kur tautiszkas skirtumas terp ne anglų apsireiszkia, gaivinasi, gyvuoja ir užsilaiko labjausiai, jei ne vien tik, per bažnycią, kun. Burba sutverdamas Amerikoj tautiszką lietuviszką bažnycią, sutvērē tuom pacziū, surizo, suorganizavo, gaivino ir tautystę. Kartu su bažnycziomis dygo draugystēs bažnytinē, svietiszkos, kareiviszkos; prie bažnyczzių atsidarē (tiesa, nors netikę, kaip pradzioj) mokslainēs del vaikų ir vakarinēs del suaugusių, dygo laikraszcziai, lietuviai pradējo mislyti ir veikti lietuvisz-

kai. Neužgins jūg nieks fakto, kad rytuose ir vakaruose, tose vietose, kur paskiaus tvērēsi parapijos, paskiaus kilo ir tautystē, o ten, kur lietuviai ir po sziai dieniai laikosi i-zvien su lenkais, nēr' lietuvizkos bažnyczios, ten lietuvystē miega ir po sziai dieniai. Kilo partijos? — ap-irei-zkimas at akantis szios gadynēs ir szalies dvasei! Vaidai? — jū m lzinisz-kam fanatiszkam isz iplėtojimui ne kunigas Burba kaltas.

Kaip dideliai buvo kun. Burba pas Amerikos lietuvius gvodojamas parodo tas, kad tuoj pirmose dienose po jo mirimo, ne vien jo prieteliai ir draugai, bet ir arsziausi prie-zai pradėjo rinkti aukas ant jojo paminklo.

NAUJAUSI ISZRADIMAI.

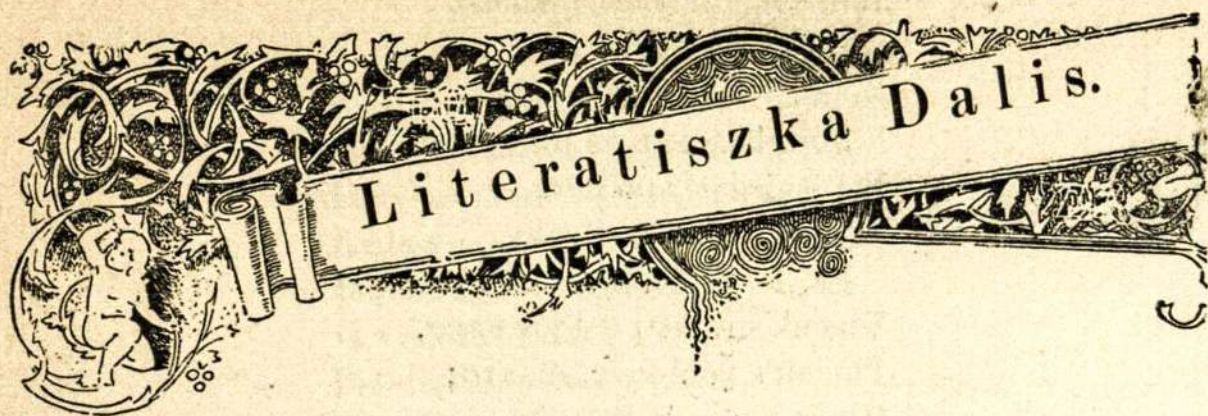
Garsus iszradėjas telegrafo be drato, italijonas Marconi, pritaikė elektriszkas vilnis, ant kurių nusion-timo, kur reikia, nereikalauja dratų, prie naikinimo priesų laivų karēs laike. Paleidžia jis elektriszkas vilnis teip, kad jos turi jau nuo 20 mylių pasiekti priesų laivus ir jeigu tikt jū sienos, kaip tai dabar visur yra, bus geležinēs arba plieninēs, elektrika per sieną liuosai pereina ir padega ant laivo paraką ir kitokias explioduo-janczias medegas, kurios ir isznaikina laivą.

Belgiszkas mokslinczius, Charles Jonet, iszrado prietaisą ant apsaugo-jimo nuo prigėrimo plaukianczių gar-laiviais keleivių, jeigu laivas susidau-žytu. Tą naują prietaisą gali kiekvienas neszioti brusloto kiszenini. Susideda ji isz keturių mažų balio-nė lių, kurie prisitvirtina prie žmo-gans. Jeigu nėra reikalo, balione-liai tie, oro nepripusti patelpa brusloto kiszeniuje. Reikalui atsiti-kus, užtenka pustelti, jie prisipildo oru ir žmogus gali szokti į vandenį; nors ir norėtu pasiskandyti, negalēs prigerti.

Angliszkas mokslinczius Ramsay, kurisai mūsų žemēs ore surado jau kelis naujus gazus, apie kurių buvi-mą kiti mokslincziai nieko nežinojo, ant paskutinio, atsibuvusio Bristo-liuje angliszkių mokslinczių drangys-tēs, susirinkimo apreiszkē, kad dabar

jam pasisekē surasti dar vieną naują oro sudėtinį gazą, kurį jis Xenoniu praminē. To naujo sudėtinio gazo vieog mūsų ore yra labai mažai.

Žinote, kad, paveikslan, hydrogė-ną, vieną isz lengviausių gazų, esantį vienu isz sudėtinių vandens, mokslincziai dabar moka paversti į skys-timą. Toksai skystas hydrogėnas užima mažai ruimo. Orlaivius (ba-lionus), norėdami lakioti ant oro, idant jie galėtu pasikelti, pripildo hydrogenu, arba kitokiais lengvais gazais, lengvesniais už orą, bet gazai tie per baliono apaczią iszsiveržia laukan ir viduryj jo pasilieka vis mažiaus ir mažiaus ir ant galo jis ne-gal orlaivio ant oro palaikyti. Per tai su balionais negalima ilgą kelio-nę atlikti. Dabar prie tolesnių kelionių orlaiviais prancuziszki mokslincziai bando pasinaudoti isz paversto į skystą hydrogėno. Toksai skystas hydrogėnas umai pavirsta į gazą, todėl iszlėkus ant oro, turint kiek skysto hydrogėno, galima juom pripildyti, kada tikt reikia nedatek-lių gazo. Tokiu budu orlaivį gali-ma per keles sanvaites pa'aikyti ant oro, jieszkoti augsztesniuose oro sluogniuose atsakanczio vėjo ir su-radus, kelianti kur kas greicziau. Jeigu iszlėkęs prie sziaurinės žemēs poliario Andree butų turėjęs paver-stą į skystą hydrogėną, jis butu per ilgą laiką galėjęs ant oro iszbuti ir ne-butų pražuvęs; dabargi gi než ne koks likimas jį pasiekē.

Diedai.

Paraszė.

Adomas Micekyezius.

Lietuviszkai sutaisė.

Fr. Jonas.

(Tąsa).

Veidelinose juokas šaltas,
Akys rodo, — vargą jaučia.

DUO-DVIESE.

Burtinikas ir Mergina.

BURTININKAS.

Ant galvelės vainikėlis,
Rankoj laiko kvie kū kekę,
Prieš ją bėga avinėlis,
Augsčiūs jos paukštytis lėkia.
Avinėlį šaukt paliauja:
Bure, bure, avinyti!
Avinuk's iš tolo blianja,
Bėga, vėjasi paukštyti,
Prisivijus griebia sauja,
Paukštuk's — purpt... ir vėl tur' vyti.

MERGYTE.

Ant galvelės vainikėlis,
Rankoj laikau kvietkų kekę,
Prieš manę bėg' avinėlis,
Virš' manęs paukštytis lėkia.
Avinėlį šaukt neliauju:
Bure, bure, avinyti,
Avinuk's iš tolo blianja,
Bėgu gaudyti paukštyti,
Prisivijus griebiu sauja,
Paukštuk's purpt... ir vėl reik' vyti.

(Arija. — Isz Goetės).

Anais metais čion Onytė,

Gražesnēs už jā nerasi,
Kasdien' eīdavo ganyti,
Juokdama ir džiaugdamaš.

La, la, la; la, la, la.

Jonuk's už karveliņ porā
Norēj glaustis prie jos veido,
Bet išgirdus' ano norā,
Ji juokais tik pasileido.

La, la, la; la, la, la.

Vineuk's raikštī del jos gavo,
Petruk's pats savē au ravo;
Bet iš Vineo ir Petruko
Ji juokais maž' nepatruko.

La, la, la; la, la, la.

(recitatyvo).

Aš Onytē, čia auklēta,
Šitam kaime, čionais augus;
Nors buvau visų mylēta,
Graži, patogi, išaugus,
Bet kad parēj' rinktis vyras, --
Nenorējau tekēt, baimē!
Ir numiriau, nedatyrus
Nē kas vargas, nē kas laimē.
Dumos manošios sparnuotos
Kilo, lēkē vis i augštī,
Ej', kur pievos žiedlais klotos,
Kur upeliai, del patyčīų,
Del žaidimo, ką patiko,
Viską gaudē -- musē, paukštī,
Troško žaliojo vainiko
Tiktai netroško bernyčīų.
Iš mažens buvau pamēgus
Dudos vamzdžio natą grandžia.
Kur bernytis arklius ganó,
Tas, ka praszo raukos mano,
Išgirstu jo ragas gandžia,
Juokiuos', arzinu nubēgus;
Jisai džiaugias', tikis', rasi
Mano širdī jau laimējo,
Bet aš, lyg viesula vėjo,
Toliaus bēgu juokdamasi.
Vienog užēj myris umas.
Po puikius padangēs plotus
Rodos, viskas gerai klotus,
Tiktai ima neramumas.

Čionais bovytis neliauju,
Žaisti, juoktis neuostoju;
Debesų takais kelianju,
Laimės juosta; primatoju
Iš jos raikščių, kaspinėlių,
Iš rytinių ašarėlių
Peteliškių pritapnoju...
Nesuprantu, iš kur imas,
Teip nelemtas nūliudimas,
Lyg ko laukio, lyg ilgiuosi,
Norint vis viena liekuosi;
O pikčiausiai, kad nespėju
Nekur belekiant sustoti,
Kaip vėla reik' kilt' su vėju —
Augštyn, žemyn ir į šalį:
Teip, neliaudama lakioti
Po dangaus skliautą begalį,
Nė ant žemės galiu likti,
Nėgi dangų atitikti.

CHORAS.

Teip, lėkdama į aplinką
Po dangaus skliautą begalį,
Nė ji dangų atitinka.
Nė prie žemės pr'eiti gali.

BURTINIKAS.

Ko reikalauji, brangi dušyte,
Kad į-igauti į dangų?
Ar mylistų kokių nori,
Kad nuo Dievo išprašyti,
Per meldimą šį mus brangų?
Mažu badą kenti baisų?
Imkie pieno, te cukorį,
Valgyk vuogų, ragauk vaisių;
Tik pasakykie, ko nori,
Kad įsigauti į dangų?

MERGYTE.

Daugiaus nieko negeidauju,
Neprašau, nereikalauju;
Siųskit šią kokį bernyti,
Tegul žemėn traukia pr'ėję,
Lai nors sykį dasilyti,
Apkabina, glamonėja.

Nes, pagal šventąją dangišką bylą
Laimės lėmimą, dušių likimą:
Kurie ant žemės per daug augštai kyla,

Diev's tuos į dangų nepr'ima.

CHORAS.

Nes, pagal šventąją dievišką bylą,
Laimės lėmimą, dušių likimą;
Kurie ant žemės per daug augštai kyla,
Diev's tuos į dangų nepr'ima.

BURTININKAS (keliems kaimiečiams).

Ką jus vajat tą šešėlį!
Matot, matot, nykt jau ima;
Da prieš vėjo paputiną
Nor' laikytis vargužėlė,
Blaško rankom, kojom žengia,
Bet n'įgali, neįstengia.
Nelaimingoj' mergužele!
Žinau aš tavo likimą:
Kitą met, geresnę dalį
Susilanksi pakentėjus,
Dabar gelbėt niek's negali;
Gali eit, iš kur atėjus.

Kas neklauso prašančiųjų,
Vardan Dievo ir šventųjų;
Tam kryžius, tam šventint's vanduo!
Nein' valgių ragauti,
Gal' sveik's sau keliauti,
Umai, tuoj, tuo!

CHORAS.

Kas neklauso prašančiųjų,
Vardan Dievo ir šventųjų,
Tam kryžius, tam šventint's vanduo!
Nein' valgių ragauti,
Gal' sveik's sau keliauti,
Umai, tuoj, tuo! . . .

(Mergina išnyksta).

BURTININKAS.

Dabar dušios, kiek tik šičia
Yr' ant šitų šventų vietų,
Visas šaukiam į koplyčią,
Ant naktinės šventės pietų!
Yr' čia pieno, vuogų, miltų
Visuose kampuose pripiltų.

CHORAS.

Rasit, ko katrai stokuoja,
Jei baduoja, ar troškuoja.

BURTININKAS.

Girdit, gaidys gieda;

Baigsime dievų besiedą.
Tik priminsim
Apsakysim
Tėvų gyvenimą, darbus...
Stokit.

CHORAS.

Kas čion?

SENUKAS.

Kas nors dar bus!

CHORAS.

Visur tamsu, kurčia, tuščia,
Kašgi bus čia, kašgi bus čia?

BURTINIKAS (į vieną iš piemenių).
Piemenėle, ką tai reiškia,
Kad tu su gailava jūdą?
Eik šią artyn, man nuduo la,
Ten lyg lavon's apsireiškia,
Lyg numirėlis vaidinas?
O, del Dievo! griuva grindys
Sklepų durys atsidendžia
Ir iš grabo lyg vaikiną,
Lyg negyvėlis išlindęs,
Prie piemenės artyn žengia.
Veidas ir rubas jo baltas,
Kaip kad sniegas žiemos laiko.
Akis savo šiurkščias, šaltas
In ją išmeigęs ir laiko.
Tik veizdėkit ant krutinės,
Kokios lenkmės kabo dailios,
Teip but, kaip juostos megstinės,
Arba kaip karielių ailių,
Ką ik' žemej nusidriekia.
Kas tai but', ne'tmysiu suvis!
Ranka, rod's, prie širdies siekia,
Tiktai nebyla liežuvis.

CHORAS.

Kas tai but', ne'tmysim suvis,
Ranka siekia, rod's prie širdies,
Tiktai nebyla liežuvis.

BURTININKAS.

Kodel tavo, dvasia jauna,
Dušią į dangų n'is'gauna?
Ar mylistų kokių nori,
Kad nuo Dievo išprašyti,
(Toliaus bus).

Nemokėjo lenkiskai!

Paveikslėlis g r. L e l y v o s.

(Paraszytas del „Tėvynės“).

vertė Selimas.

— Bet mes negalime visai priimi ko įeszkodamas. Niekas ant jo nėti ypatas lenkiskos ki mės; Ivan o atgrėžė atydos ir tik policijantai, Andrieicz turėu žinoti tai. užtėmię, kad jis tankiai ir ilgai stovi

— Bet asz visai ne lenkas, — ma- prieš langus, kuriuose buvo iszsta- chinaliskai isztarė praszytojas. tyti brangus jubileriszki daigtai, pra-

— Mums stacziai pasakya: kaip dėjo žiurėti ant jo truputį nužvelgti- katalikas, tai lenkas ir ant tarnystos nai. jo neleisti. Labai gailiuosi to, net skaitau tą už neteisingą, oet negaliu to atmainyti ir turiu paliepinų klau syti.

Virszinikas paspaudė ranką vaiki- nui, teip sziltai ir meiliai, kad tas iszėjo laukan be jokio piktumo, jau- tē tiktai neapribotą neramumą.

Praėjo dvi sanvaitės: Stanislovas Szirvintas atlankė visas valdvietes mie-to Vilniaus, iszėmus tiktai poli- cija, kurios isz visos szirdies nekentė, pabaigė vizitines korteles, kurias bu- vo gavęs nuo virsziniko akezyžės valdvietės, ir visur girdėjo viena ir tą patį atsakymą: „o, mes visai ne- galime priiminėti ypatų lenkiskos kilmės!“ Ant jo užsiginimo, kad jis visai ne lenkas, aiszkino jam kievie- ną sykį, kad pagal dabartinius palie- pinus, kiekvienas katalikas, užgi- męs ribose Vakarinio kraszto, yra pri- užstamas už lenką.

Įpuolė jis į nusiminimą. Nesi- norėjo jam nė grįžti pas tėvą į dvare- lį, nė vėl eiti pas virsziniką akezyžės. Kiekviename karte tas pastarasis bu- vo vienatine iszeiga, kol jis gyveno tame mieste, ir jis atidėliojo bandy- mą tos iszeigos nuo dienos ant die- nos. Be jokios tvarkos, be tikslo vaiksztinėjo jisai po ulyczias Vil- niaus, dairėsi ant krautuvų, cerkvių, bažnyčių, viesznamių, žmonių, lyg

ko įeszkodamas. Niekas ant jo nėti ypatas lenkiskos ki mės; Ivan o atgrėžė atydos ir tik policijantai, užtėmię, kad jis tankiai ir ilgai stovi prieš langus, kuriuose buvo iszsta- tyti brangus jubileriszki daigtai, pra- dėjo žiurėti ant jo truputį nužvelgti- nai.

Vieną kartą įavaikscziojęs po mie-tą keletą valandų, pavargo ir at- atsisė to ant trumpu trepelių ties pla- cziomis durimis, pusiau atdaromis, už kurių ējo ilgi ir platūs trepai. Skersai ulyczios kilo į augsztį iszkil- minga sena bažnyczia, at-izyminti originaliszka architektura. Prie bažnyczios sienos buvo mažutis so- delis: jo takeliais bėginėjo vaiku- cziai, o jų auklės sėdėdamos ant suo- jų daugiau nieko nedarė, tik snekė- jo ir snekėjo, nepaisydamos visai ant savo augintinių. Stanislovas Szirvintas sunkiai užsimastęs žiurėjo tai ant virszunės boksz'ų, tai ant mil- žiniszkių langų, tai ant bėginėjančių vaikų, tai ant užsisznekjusių auk- lių.

Staiga iszgirdo užpakalije ant vir- szaus placzių trepų triukszmą ir rik- smą. Darys ant antro gyvenimo atsivėrė ir isz jų iszsivertė žemas sto- ras senis, kurs pradėjo leistis trepais žemyn. Jo mėlynai raudonas vei- das, jo apreibę akys, jo svyravimas isz szono į szoną rodė, kad jis buvo visiszki girtas. Pa- kui jį pasirodė augszta, dailus vyras.

— Laukan, nieksze! — rėkė jisai, kad senis pamaži leidosi trepais žė- myn, laukan, bjaurybe! Asz tavę isz purvyno isztraukian, isz vals- cziaus rasztinikėlių ant geros vietos

paėmiau, o tu szit kę pradėjai isz-
darinėti! Kad tu man daugiau nesi-
rodytume: į akis! Pirmutini, kurs
papuls, paimsiu ant tavo vietos, sta-
cziai nuo ulyczios paimsiu, kad tik
nematyt tavo niekingos terlos! Ei,
jūs, kas ten! Eikit czia ir užimki-
te vietę szito nevidono! Kę dar
gaiszini? Sakau, kad eitumite ir
užimtumite vietę szito niekso! Ma-
tai bjauryste, pirmę papolusi imu
ant tavo vietos, kad nuo tavę atsi-
kratyti. Kad tu nesirodytum dau-
giau pas manę!

Senis tuo tarpu nusirito nuo trepų
ir iszvirto į ulyczią. Visai nusiste-
bėjęs tam viskam, kę matė, Stanislo-
vas Szirvintas pasiskubino užbėgti
ant virsziaus ir įėjo paskui vyrę, kę
iszvarė seni, į vidę. Patėmijo jisai
ant durų siaurę lentelę su paraszu:
„Gubernijos valdviētē sodieczyų rei-
kalų” ir jamė staiga atgijo nustotos
viltys gavimo randavos vietos. Drę-
siais žingsniais įėjo jisai į kabinetę
to nepažįstamo jam valdiniko, užtė-
mųjęs pakelėje, kad darbas valdviē-
tėje pasibaigė ir kad tarnaujantieji
buvo jau iszvaiksczioję.

— Kas jūs per vienį, kaip vadina-
tės? — paklausė virszinikas, sustojęs
prie savo stalo.

— Bajoras Stanislovas Szirvintas,
pabaigęs mokslę Sziaulių gimnazi-
jos.

— Lenkas, szit tau boba ir pyra-
gai! — szuktelėjo virszinikas, atsta-
tydamas lupas.

— Asz visai ne lenkas, — energisz-
kai atrēmė vaikinas, jausdamas pri-
plaukimę į szirdį drąsos.

— Tamista — katalikas, taigi pa-
gal musų tiesas — lenkas. Bet, kad
pasisukai po ranka, kad pamokinti

tę galvį, tai nėra kę daryti. — Ma-
nę garai pažįsta virszinikas akczyčės
valdviētēs ir gali manę perstatyti, —
įsikiszo vaikinas.

— Ivan Andrieicz? Labai gerai!
Asz su juo szendie pasimatysiu klie-
be. Ateikite ryto isz ryto ant 10 va-
landos.

Vaikinas, vostik sulaikydamas sa-
vo džiaugsmę, pasikloniojo ir iszėjo.

Atėjęs ant rytojaus į valdviētę,
iszgirdo, kad jį priima ant tarnystos,
bet kaipo „ypatę lenkiszkos kilmės”
gama jis vietę tik „isz liuoso nusam-
dymo”, t. y. be tiesų randavos tar-
nystos. Stanislovas Szirvintas jau
nesigynė, kad jis ne lenkas. Jį tuo-
jaus pasodino ir davė perrasz nėti vi-
sokias popieras. Jo sądraugai žu-
rėjo ant jo su nusistebėjimu, nes pri-
ēmimo jo ant tarnystos nesitikėjo.
Bet kad visi žinojo, juog jį paskyrė
pats virszinikas, užtat jie apsiėjo su
juo su guodone, ypacz kad jis buvo
baigęs gimnaziją; tuotarpu daugu-
mas jų tą tik žinojo, ko namie pra-
moko, Szirvintas nestumė szalin jo-
kio darbo, pildė visas savo priderys-
tes u lai ir ne užlgō visi jį pamy-
lėjo.

Kartę paszaukė jį pas patį vyriau-
sijį. Kabinete stovėjo trys muzykai
— vyžuocziai, žiurėdami viens ant ki-
to su nusistebėjimu.

— Na, pone Szirvintai, — meiliai
atsiliepė vyriausysis, — paaiszkink
man, kę nori szitię praszytojai. Atė-
jo, meldžia kaziako, bet asz negaliu
suprasti nė žodžio: visiszikai, rusisz-
kai nemoka, o szneka tik lenkiszkai.

— Asz, tamista, nemoku szneėti
lenkiszkai, — atrēmė rimtai Szirvin-
tas.

— Kaip?! — suriko virszinikas ir

net atsiloszē ant savo kresēs isz nusi-
stebėjimo.

— Kaipgi, iszangan asz dvarelje,
užkampije, iki įstojimui į mokslainę
nekalbėjau jokia kita kalba, kaip lie-
tuviszka, o gimnazijoje iszmokti len-
kiszakai negalėjau. Suprantu trupu-
tį lenkiszakai, bet kalbėti, tai nē žo-
džio.

— Na, eik ant savo vietos, jeigu
nemoki! — paliepē virszinikas, nusi-
szypsodamas.

Už keletu dienu paszaukē pas savę
Szirvintą sekretorius ir paplojęs su
delnu per petį tarē tyliai:

— Na, praneszu tamistai linksmą
naujieną: paskirti esate ant vieszpa-
tystės tarnystos. Padavimas jau nu-
siųstas pas gubernatorių ir nēra abe-
jonės, kad jis tamistą užtvirtins.
Virszinikas nuo savęs praneszē, kad
neturite savije visiszakai lenkiszkos
dvasios ir net lenkiszakai pemokate.

Nudžiugęs vaikas padėkavojo se-
kretoriui už naujieną.

Praėjo dvi nedēlios ir tas pats se-
kretorius vėl praneszē Szirvintui,
kad nuo gubernatoriaus neatėjo jokio
pasiprieszinimo jo paskyrimui ir kad
jis gali jau skaitytis vieszpatystės
valdiniku.

Ant rytojaus, kaip tik virszinikas
pasirodē savo kabinete, atėjo vaiki-
nas jam padėkavoti.

— Pavelykite man, Piotr Niko-
lajevicz, padėkavoti jums už pasky-
rimą ant randavos tarnystos, —
kloniodamasis isztarē vaikas.

— A, tai tamista! Labai, labai

man malonu. O žinote, kad isz pra-
dzių asz nežinojau ką mislyti. Bet,
pasakyk tamista, kokios esi po teisy-
bei kilmės, jeigu ne lenkiszkos?

— Asz — lietuvis.

— Hm... hm... O argi yra lietu-
viai, ką neszneka lenkiszakai?

— Ką tamista sakai, Piotr Nikola-
jevicz, — entuziastiszakai suriko
vaikas, — yra, daugybē yra: di-
desnē pusē musų tautos!

— Taigi žiurėk; gyveni. o vis turi
mokintis. Paimk manę: ir gerus
mokslus ējau, ir tarnauju jau ne pirmi
metai, o prisipažistu, visados misly-
jau, kad yra tai atmaina lenkų, kaip,
padėkime, bavariecziai, saksoniecziai,
virtembergiecziai yra atmaina vokie-
czių.

— Teip, musų tauta yra nelaiminga
tame dalyke. Ir lenkai, ir rusai ir
kitos tautos nenori musų pripažinti už
nieką kitą, kaip tik už lenkus.

— Na, kalbant apie tamistą, isz-
vengei tos nelaimės, — patēmijo
linksmi virszinikas.

— Acziu tamistai.

— Elgkis teip sąžiniszakai, kaip el-
geisi ligsziol, tyrinėk sodieczių tie-
sas, isz tamistós žmogus iszeis. Ga-
li buti, kad turēsi naudą isz lietuvisz-
kos kalbos.

Stanislovas Szirvintas praneszē tē-
vui apie savo paskyrimą ant viesz-
patystės tarnystos, isz ko senis labai
nudžiugo ir laimino tą dieną, kurioje
atėjo į valdvietę trys sodiecziai, ne-
mokantieji kitaip, kaip tik len-

kiszakai.

Galas.

Vietinai Rupescziai.

Dragytės Blaivystės.

Kas užgins, kad labjau-iai prasi-
platinusi tarp mus niekadējy-te yra
girtuoklyste? Matēme „Tēvynēj”
apraszyme Amerikos lietuviszkųjų
kolionijų antracito aprubiuose, isz
to apraszymo pasirodo, kad veik ant
kiekvienos deszinties lietuviszkųjų
szejmynų pripuola viena lietuviszka
karcziama... Patys žinome, matome,
laikraszczituose skaitome, kad po
kiekvienai „pēlei”, ypatingai kada
truputį geriaus eina darbai, kiekvie-
noj kolionijoj po kelis, po keletą ir
po kelioliką lietuvių buna suimtų už
girtuoklystę, pesztynes, musztynes,
o neretai ir užmuszējystes! Kiek isz
to kyla provų — bylų? kiek tai kasz-
tuoja pinigų, kiek sarmatos, ne vien
tiems, kurie teip gyvuliszka pasiel-
gia (jie sarmatos neturi), bet visiems
lietuviams?

Buvo tai szia, tai ten bandyta tver-
ti „blaivy-tę”, bet be didelės pasek-
mės. Lietuviai visur buvo užsiēmę
vaidais, apie doriszką brolių pakē-
limą nebuvo kada pamislyti. Pasku-
tiniame vienog laike pradėjo rodytis
szviesesnė perspektyva. Susitvėrusi
pereituse metuose Pittstone „Drau-

gystē Blaivystės” smarkiai į trumpą
laiką pakilo ir skaitliuje sąnarių ir
szejp sutvirtėjo ir iszsidirbo sau
augsztą vardą akyse visų. Panē-szi
draugystē susitvērē jau ir Scrantone.
Girdējome, Blaivinikų Draugystės
tveriasi Forest Cityje, Elizabeth
Porte ir kitose vietose. Butu malo-
nu, kad visos tos Draugystės Blaivys-
tės tvertusi ant vienokių pamatų,
kad turētu vienokią konstituciją ir
nesziotų maž daug vienokius ženkle-
lius. Pittstone Blaivinikai turi pa-
ēmę charterį isz „Susiv. L. A.” ir
nesigaili. Mes su didžiausiu džiaug-
smu ir kitoms naujai susitvėrusioms
blaivystės draugystėms charterius
iszduosime. Sąnariai tokių drau-
gysezių neiszleidžia skatiko ant gir-
tybės, taigi bus garbē, kad nors dalį
tų pinigų suteiks del abelno mus vi-
sų lietuvių susivienijimo, del iszleidi-
mo organo ir szejp visokių knijų.
Beto, kada draugystės blaivystės bus
skaitlingesnės, galės teip kaip „Su-
siv.” laikyti savo susirinkimus ir isz-
leidinėti nors mažą savo organą —
blaivystės laiszką.

— 0 —

§ Lawrence, Mass. tapo
už dėta 18 d. Rugšėjo nauja lietu-

viszka parapija, vardan szv. Fran-
ciszkaus Serafiszkojo. Mitingai at-

siliko ant Boston Store halės. Prie parapijos lietuviai noriai raszėsi.

§ *W a t e r b u r y, C o n n.* draugytės D. L. K. Gedimino krantuvė antu kartu subankrutijo. — Prie vietinės parapijos tapo atidaryta mokslainė. Mokina vaikuczius vietinis dudorius p. Grajauckas. Lan-ko mokslainę nedaugelis.

§ *P i t t s t o n o* draugystė Blai-vystes 28 d. szio mėnesio apvaiksczios tautiszka szventę garbės Simano Dau-kanto. Vakare bus laikomos pra-kalbos.

§ *K u n. U r b o n a s R a s z k e*

v y c z i u s, klebonas lenkiszkos pa-rapijos Otis, Indijanoj, lietuvis, 7 d. Septemberio apvaiksczijo iszkil-mingai 50 metinį jubilėjų savo kunį-gystės. Kun. Raszkevyczius yra gi-męs, Marijampolės pavieta, Suv. gub. m. 1824. Mokinosi Prienuose, paskui Kaune. Instojo į kliosztorių szv. Franciszkaus Smalėnuose, isi-szventino Plocke, kur buvo mokįtoju prie Seminarijos. Paskui, per ilgą laiką buvo Lenkuose ir Poznaniuje. In Ameriką atvyko m. 1881 į Otis, Ind. Dvasioj kun. Raszkevyczius nėra lietuviu.

Balsai isz Tėvynės.

Lietuviszki poteriai.

Už pereitame numerije padavėme „Tėvynės“ skaitytojam žinią, kad prižadai maskolių, kas link įvedimo „z e m s t v ū“ Lietuvoje, nuėjo ant niekų, buvo tai paprasta maskolių prigavystė. Dabar žiurėkitė, kaip einasi su kitu maskoliszkojo rėdo prižadėjimu, daugiaus nei prižadėji-mu, nes ukazu paties caro minėtinai, kad poteriai mokslainėse, priesz ir po mokslo, butu kalbami vietinių gy-ventojų kalboj. Iszpuola, kad Lie-tuvoj vaikai poterius privalo kalbėti lietuviszcai. Bet kur tau! Masko-lių palengvinimai (jei juos galima va-dyti palengvinimais) stovi tik ant popieros.

Kun. Konopackis, Ilakių vikaras, reikalavo, kad vaikai vietinėj pradi-nėj mokslainėj kalbėtu poterius lie-tuviszcai. Už tai maskoliai neda-leido jam vaiksczioti į mokslainę mo-kinti katechizmų. Atstojus kunį-

guį, tėvai neleido vaikus į mokslainę. Starszina apskundė kun. Konopackį r jo prabaszezių (kleboną) Nekraszą, buk jie tėvus subuntavoję. Suvažiavo „slestva“ ir, nors nieko nuo gyven-tojų nepatyrė, kunigus vienog admi-nistratyviszku budu iszsiuntė ant po-selenijų: kun. Konopackį į Nizne — Novgorodą, o kun. Nekraszą į Per-mą. Szia tau, bobule, ir pava-saris!

Kelesdeszimtis kunijų jau rėdas atstatė Kauno dijecezijoje nuo vietų už tai, kad, pildydami cariszka ukazą, bandė kalbėti poterius lietuviszcai; ki-tus vėl kunigus maskoliai už tą pat nusikaltimą nubaudė pinigiszcai, liepdami mokėti nuo 25 iki 100 rublių bausmės.

O vyskupas Paliulionis — raszo „Przegląd Powszechny“ ant to ra-miai žiuri ir savo aveles suvis neuž-taria — tegul vilkai jas pjauja!

K r a t o s buvo pas ukinįką *v i n i k ė l i u o s e*. Apskundė jį *A n t a n a* *M i l a n e z i ū*, *N a* *K r o s n o s* rasztinikas Blaževyczius, buk

prilaiko lietuviszkus laikraszczius. I i o ; teipgi nerado nieko. Skundē Žandarai net isz Suvalkų atsidangē žinomas visoj aplinkinėj vagis K i k r ē s t i Milancziaus namus, bet nera- naitis. do nieko.

Vidugirių kaime da kiek pirmiaus rinasi. Lietuviszki laikraszcziai vis žandarai iszkrētē namus K r i a u ž - labjaus ir labjaus yra skaitomi.

GLASGOVE, Szkotijoje, lietu- viszka draugystē szv. Kazimieriaus (kaip matyt isz korespondencijų, pa- tilpusių „Lietuvoj“) turi 407 sąnarius. Skaitlius vis didinasi. Sąnariai dali- nasi į du skyriū. Vieni, kurie moka po 1 szilingų ir 6 penus (37 centus) ant mėnesio, gauna paszlpa ligoj, po 6 szilingus (\$1.50) ant sanvaitės. Ki- ti, moka tik ant užlaikymo lietuvisz- kos parapijos. Kasoje draugystē tu- ri per 67 svarus szterlingų, (338 dol.)

Yra Glasgove teipgi ir „Bendrybē skaitymo knygų“, kuri užsidējo per rupestį vietinio kunigo Varnagirio. Prie virsz minētų draugyszczių prigu- li ne vien lietuviai isz Glasgavo, bet ir isz aplinkinių miestų.

JOHANNESBURGE, Pietinėje Aprikoj, pagal paskiausias žines, tilpuses n. 38 „Vienybēs“, randasi trys liet. szejmynos, į 200 paviečių ir 5 lietuvaiteš merginos.

§ S t a l g i u o s e, Raseinių pav. Kaun. gub., 18 d. Berž. buvo krata pas kun. Skinderį, vietinį vikarą. Žandarų virszinikas Siemionov, nie- ko neradęs pas kunigą, jį nearesz- tavo, nors parodē jam augsztesnē- kad iszdavėjai atsiranda ir terp ku- nių.

§ K a u n e, prie vietinės gimna- zijos nuo 7 d. Rugsējo pasiliko ati- daryti kursai pieszimo. Mokinama pieszti vakarais ir nedēldieniais.

§ V i l n i u j e. Maskoliai ant garbēs koriko Moravjovo ketina įsteigti prie Vilniaus publiszkos bib- liotekos „M u r a v j o v o m u z e j ų“, o vardą Mažeikių stacijos, (prie Libavo — Romiszko gelzkelio) per- keis ant vardo „Muravjov“. Del maskolių Muravjovas buvo „all right“.

§ K a u n o redyboj bus pravesta da viena geležinkelio linija, minētina

sės valdžios įsakymą paimti ir prista- tyti jį į Kretingos kliosztorių.

Aplinkiniai gyventojai yra persi- tikrinę, kad kun. Skinderį apskundęs maskoliams klebonas Sapaila, priete- lius maskoliszkujų urėdinikų. Gaila, nuo Panevėžio, per Puszolatus, į Vindavos portą, Latvijoje.

§ K a u n o gubernėj, kaip pa- duoda „Lietuva“, tapo parduota 10- 7000 viedrų spiritaus, o kadangi viedras spiritaus kasztuoja 8 rublius, todel Kauno gubernėj pernai žmonės iszgērē vien degtinēs už 1,700,000 rublių. Kiek tai galima butu už tuos pinigūs atspaudinti knygų!

§ S z i a u l i u s e likosi atidaryta nuo szijų metų moteriszka gimnazija In vyriszkąją Szaulių gimnaziją sziuose metuose yra priimta 82 mo- kītiniai, terp tų 8 randasi žydai. („Lietuva“.)

Isz raszliavos.

M. Akelaitis.

Szviešoj laiszku pas Araszewski

(parupino Selimas).

(Pabaiga).

Taigi apie tai nežinau, mano Mieliausias, kad ans kunigaikštis (Oginskis) yra be galo didus ir keistas. Parasziau pas jį laiszką, pasivesdamas save ir mano bibliotekėlę del lietuvių. Kad užganapadaryti savo didumui, tas žmogus gatavas daug padaryti. Bet jam reikia pataikyti ant upo Žemaičių vyskupas (kun. Motiejus Volonceauskas) isz ties žmogus doras ir labai darbsztus. Turi daug neprietelių tarp dvasiszkijos delto, kad asztrus ir szventai supranta kunigo priderystes. Neseniai padavė praszyną Apszvietos Ministrui pavelyti iszleidinėti lietuviszką laikrasztį del sodiečių, darydamas manę jos redaktoriumi. Jeigu Dievas pavelys, ir mes prasti lietuviai (Liėwiaki, boėwiaki) įigalėsime nors ką padaryti. Prusų lietuviai turi savo laikrasztėlį, o pas latvius net dvi garkavoje: laiszškai guli Jageloniszkoje Bibliotekoje.

Tolesnius laiszkus p. Bartoszewicz paduoda sutrumpinime. Isz jų patyriame, juog Kraszewski'o atsiliepiamas prie „dorų lietuviszkų delnų“ nepasiliko be atbalsio. Kunigaikštis s Wilhelmas Radziwiłł (isz Povoloczios) prisiuntė Akelaicziui 300 rublių, Aleksandras Walicki 40 r., o kun. Irenejus Oginskis užpraszė jį pas savę. Nudziugo Mikalojus. Kunigaikštis nori, kad apie jį snekėtų, taigi nepasigailės tukstanczių ant apszvietimo žmonių.

Antrame laiszke (30 Sėjos 1859 m.) Akelaitis raszo, juog jau buvo Rieta-

z etos iszeina, viena Mintaujoje, kita Rygoje.

Isz kitos vėl pusės užsipuola ant manę Kirkor. Tiki: gauti leidimą spaudinti Dziennik Wileński. Nori, idant realizzkai prigulėcziau prie redakcijos to dienraszčio. Sunkumas darbo, kurš tada užsigultu ant mano sprando, atitrauktu manę nuo kitų už-iėminių, kurie su Dievo pagelba gali sziokią tokią naudą atneszti. Pirm viško troksztu ir ka-dien Dievą apie tą meldziu, kad pas mus kuogreicziausiai pradėtu statyti kaimų mokslaines ir pamislytu szį tą apie sodiečių apszvietimą.

Gaila labai, kad negaliu ezionai paduoti pilnų laiszku Akelaiczio, nes nedaro to ir p. K. Bartoszewicz „Przegląde Lit.“ Galėtu juos perrasztyti koks lietuvis gyvenąs Kriomas — tai lietuystė.

Prie tos progos reikia priminti, juog Rogalski dar 1864 m. (Encyklopedijoje Powszechnoje) raszė, kad „lietuviszką literaturą užsidegę (zagorzali) szalinįkai provincionaliszku svajonių stengėsi atgaivinti (wskrzesić),. Su skausmu szirdies prisieina patėmyti, kad ligsziol dar lietuviszkieje „lenkai“ Lietuvos atgyjimą priskaito prie sfėros „marzen'iq“. Neseniai dar skaicziau „Tygodnik'e Illustrowany" recenziją Czesław'o Jankowski'o apie Skirmuntaitės „Z najstarszych czasów narodu litewskiego“.

Tikras lietuvis, bet po draug geras

voje; aplinkui, valdybo-e Ogin-skio matē žmones turtingus, blaivius, darbszezius ir turtingus; buvo tokių, ką skaitē turta ant 15 000 rublių. Pacioje Rietavoje atrado keturias mokslaines: parapijos pradinę, pensiją del mergaiezių ir agronomiską mokyklą. Kunigaiksztis priēmē jį labai gerai ir džiaugēsi be galo, kad Kraszewski jį pagyrē. Užsiēmē karsztai darbu iszleidinējimo knyge-ly ir žadējo parupinti spaustuvę Rietavoje arba Varniuose, o nuo Akelaiczio reikalavo persikelti ant visado pas jį.

Po dviejų mėnesių Akelaitis jau gyveno Rietavoje, kur mokino kunigaikszcio vaikus vokiskos kalbos. Vyskupui Voloncziausku, tiesa, nenusisekē iszgauti leidimą spaudinti lietuviszką laikrasztį, bet už tai Ogin-kis prižadējo iszsiropinti pavelijimą iszleidinējimo bibliotekos del sodie-zių. Tame pacziamė laiszke skun-džiasi Akelaitis, kad atsiranda tokių, ką kaltina jį, buk noris platinti „provincijonalizmą“. Provincijonaliz-lenkų literatas, vadina tenai iszdirbi-mą lietuviszkos literaturos — utopi-ja! Nenoromis ateina praszymas: Vieszpatie, delko jų neapszvieti?

Bet grįzkime prie Akelaiczio. Pran-nesza jis toliaus apie mirtį Karolinos Praniauskiutės (Proniewska). Isz-vertē ji dalis isz „Vitolioraudos“ ir spaudino kalendoriuje (Ivinsko?). Žmonēms jos vertimai buk patikę. Ap-skritai imant, sodiečiai mėgsta skaitymus: Szventos istorijos, isz-leistos vyskupo, parsidavē per 3 me-tus 75,000 egzempliorių, Gyvenimo Jezaus Kristaus 14.000, pasakų Me-dros vertime kun. Tatarēs 10.000.

Svajojimas apie lietuviszką biblio-teką del sodiezių vienog įvyko. Lie-

pos 2 d. 1860 m. Akelaitis raszo, juog per 5 mėnesius spėjo iszleisti 5 knigeles 26.000 egz. *) Biblioteka turėjo turbūt neužilgo nupulti, nes daugiaus knigelių neiszėjo, nors Ake-laitį rēmē ponai: Felicijonas Karnis, Bistranas, A. Przecliszewski. Sze-mioth ir dvasiszkijs.

Pradžioje 1862 m. Mikalojus turē-jo pasitraukti isz Lietuvos. **) Isz Paryžiaus laiks nuo laiko raszinėjo pas Kraszewski. 1866 m. pranesza, juog iszleidęs atsiliepinimą, kuriame szaukiąs lenkus ir lietuvius prisireng-ti prie apvaiksziojimo trisszimeti-nio jubilėjaus Liublino seimo.

Kovo 17 d., 1869 m., raszo apie už-manytą suvažiavimą slavų, kurs turē-jo atsilikti Peszte. Tame pacziamė laiszke skaitome: „Ant atminimo jubilėjaus (Lublino Unijos) pasiry-žau parasztyti I s t o r i s z k u s Ty r i n ē j i m u s trijose knigose: 1) Szlėzija, Czekija ir Viduramžinė Vokietija; 2) Vokieiczi, ikaipo platin-tojai krikszczionybės terp slavų ir lietuvių — Kardinikai ir Kryzeiviai; (3) Lenkija laikuose Zigmunto Au-gusto. Su visai naujomis pažvalgo-

*) Tos knigelės buvo: 1) **Sveika Mari-ja** (Gyvenimas Motinos Dievo), 2) **Lietuvisz-kas Elementorius**, 3) **Jonas Iszmisloczius**, 4) **Tėve mūsų** (iszaiszkinimas Vieszpaties maldos) ir 5) **Kvestorius po Lietuvą važ-nėdamas, žmones bemokinas**. D-ras J. Szliupas savo **Liet. rasztai ir rasztinikai** apie „Joną Iszmisloczių“ užtyli, ir teisin-gai, nes J. Chodzko's „Jan že Swisloczy“ vertē ne Akelaitis, bet kun. Rupeika. Apie „Sveika Marja“ d-ras irgi nieko ne-užsimena.

**) D-ras Szliupas, raszo, kad A. „ap-sukriai darbavosi“ per lenkmetį, bet tur-but ne Lietuvoje, nes savo prieraszuose prie Lelevelio „Su aszo dievaiezių etc“ padėjo data „Paryžius, Vasario mėnesije, 1862 m.“

mis iszeinu antroje knygoje, kur nu-rodau ant vietų apgyventų slavų. Tautos, kaip Łągobardai (Lombardai), Bórgąd'ai, Gēpid'ai ir kiti vokieškų mokslinikų pripažinti už vokiečius, pas mane yra slavais gryno kraujo. Al-man'ai yra tai Halmian'ai (nuo žolžio h a l m, h a l m e m, žiu-rėk Lindė), tikri slavai, ką jau isz dalies Eichorn patėmijo, nerasdamas pas juos bajorijos, visur pas vokiečius žinomos. Su nesumuszamais argumentais rankoje iszrodau, juog vokiečiai per prievartą įvedė krikščionybę pas vakarinius slavus — krikščionybę skiriančiąsi nuo mokslu Christaus.

Sunku man tą veikalą privesti prie galo. Turiu ant duonos dirbti nuo 10 isz ryto iki 6-tai vakaro, o apart to visokie susirinkimai, svarstymai, — kapo paprastai emigracijoje. Vos tik porą adynų ant dienos galiu paszvesti mano darbui. Atsiėsiu Tau nors vieną perskyrimą, idant turėtu- mei supratimą, kas tai yra do studijos".

Isz Paryžiaus raszinėjo Akel. korespondencijas į G a z e t a

Warsz., Wiek ir Kurjer Warsz. Po a jo rasztelių patilpo Auszroje ir Gazietoje Lietuvoskoje. Dapildymū žinių apie jo rasztus, randanų „Lietuviszk. rasztuose ir rasztin." galime pridurti jo veikalėlį apie Kurzaitį, patilpusį Kra j'uje.

Apart daugelio vertimų į lenkiszka kalbą (terp tų Donelaiczio „Metų laikų"), paliko jis sziuos svaroius rankraszečius:

1) Žodynas lenkiszka — lietuviszkas;

2) Lietuviszkas žo-lynas, sulygintinis su Indo — europiszkomis kalbomis: slaviszka, gotiszka, lotyniszka, graikiszka ir sanskritiszka;

3) Geografija Senos Lietuvos.

Beto Ak. turėjo turėti rankių lietuviszkų dainų, priežodžių, pasakų ir tt. Raszė irgi pats apysakėles ir daineles. Kur jie dabar randasi?

Jš lietuviszkos gramatikos (Gramatyka języka litewskiego) iszėjo tik pirma dalis.

Reiktu mums sujieszkoti jo veikalus, gulinczius dabar rankraszečiuose, ir atspaudinti. Tuo galėtu užsiimti Susivienijimas.

Naujos Knygos.

Intekmė socijaliszkų singai, kaip socijaliszkos sanlygos sanlygų ant visų kul- turos szakų. Vokiszka i žmonių, bet czielių tautų gyvenimo; paraszė J. Stern. Lietuvoskoje vertė J. Szidaras. Plymouth, Pa. Kasztais ir spanda „Vienybė Lietuvosinikų“ 1898 m., 94 p u s l. Szitas veikalėlis pirma spaudinosi „Vienybėj Lietuvosinikų“ ir isz jos skyrium į knigutę atmusztas. Pakraipa czia radikaliszka, bet isz vadžiojimais teisingi. Parodyta tei-

atsiliepia ant viso netik pavienių gyvenimo; iszreiksza suprantamai, kaip szia- dieninis kapitalistiskas surėdymas atsiliepia vodingai ant tautų gyvenimo, gadina žmonių doriszkus supratimus, vienas kapitalistų didžturczių luomas kelia augsztytyn, jie vien tam- pa, teip sakant, dalytojais kulturos vaisių, isz kurių naudojimas gyventojų daugumai dideliai apsunkintas, todel ir ta daugumas negali priderancziai

darbuotiesi ant pakēlimo kultūros.

Ukiszkas kalendorius ant 1899 m. turinczių 365 dienas. Didžiąją pusę szito kaledoriaus užima straipsniai apie artojystę ir virimą valgių. Sudējo Sargiečiai. Peterburgē (Tilžėj). 126 p. Po Kalendoriskai dalei telpa szitame kalendoriuje dvi dainos p. Maironio; po jų gi dvi paskaitės. Nē eilės, nē pasakaites niekuomi neatsižymi. Užtai dalis su ukiszkais straipsniais žmonėms labai naudinga, nors teipogi negalima pasakyti, kad anas viskas butu nauju, lietuviams nežinomu; tuo tik yra pagirtinu, kad tie naudingi žmonėms pamokinimai labjaus per kalendorių isziplatīs, neg per pirma iszleistas knigutės. Ukiszki straipsniai prasidēda nuo pamokinimo: „Ko reikia žemei, kad ji butu vaisinga“? Czia telpa žinios apie visokius žemės pagerinimus ir pataisymo budus. Toliaus eina rasztas „Apie dauglaukinę arba vismaiszkąją ukę, pagal Dmitrijevą“. Trumpai ir suprantmai apraszta, kaip vesti pagerintą dauglaukinę ukę, daug pelningesnę negu sziaudieninė trllaukinė, kokias dar daugumas lietuvių prisilaiko. Po tų sraipsnių telpa pamokinimai Lietuvos moterims, kaip virt visokius poniszkus valgius. Straipsniai tie teipogi labai naudingi. Apart tų, Kalendoriaus užbaigoj telpa jau mažesnes vertės, bet teipogi naudingi žmonėms pamokinimai, žinios apie vise-

kių krasztų pinigūs, jų vertę. apie svarsius is mieras svetimų krasztų ir Maskolijos, suraszas svarbiausių žemės vieszpatysezių, prie kurio padētas skaitlius jų gyventojų.

Istorija Szventa, senojo ir naujojo instaty- mo. Paraszē Vyskupas Motiejus Volonczauskas, iszdavimas antras, kasztaiskun. A. Kaulakio. Spaustuvėj „Garso A. L.“ Shenandoah, Pa, 1898 m. 176 p. Garbingas vysk. M. Voloncziauckas raszē ir iszdavē mirtę knigelę žemaitiszkoj tarmėj. Darbar, suvirsz po 30 metų, iszėjo toj knigutē sutaisyta tarmėj abelnai lietuviszkoj. Knigutē tinkama del mokimosi vaikams szventos istorijos pradinēse mokslainēse ir prie rengimosi prie pirmos komunijos.

Pirmutinē paszelpa umai susirgus, teipogi geralai alkoholiniai ir taboka. Tilžėje. 1898 m. 24 p. slapiai.

Knigutē apdirbta pagal paraszytą lenkiszka D-ro Buivido. Telpa czia reikalingiausios rodos, ką daryti netikėtai susirgus ir kaip gelbėti ligo- ni. Szitą knigutę priderėtų turėti kiekvienam kaimieciui, kadangi ant kaimų žmones tankiausiai pasiekia visokios nelaimės prie darbo, o ant vietos daktaro nėra; todėl kaimietis tur mokėti pats gelbėti umai susirgusius. Užbaigoj pridėti pamokini- mai apie vodingumą alkoholinių arba svaiginanczių gėrymų.

Isz svetimos laikraštystės

„V i l e n s k i V i e s t n i k”, Kelmėje, per pamokslą ragino žmones ne lenkiskai, tik savaip melstis. n. 176, nekokis Volyniec patalpino straipsnį, kuriame gundo rusiškąją valdžią, kad lietuviams jokiū būdu negražintu spaudą lotyniškąmis literomis, (kurias Volyniec’as vadina lenkiškąmis). Pagal Volyniec’ą „lenkiškų” literų nori tik lenkai ir nekurie užsidegę inteligentai. Iszaiskinimų toks tvirtinimas nereikalauja, kiba pasakytumem ezion tik tiek, kad lenkai, lygiai kaip ir maskoliai, lotyniškų literų del mus spaudos suvis negeidžia, ir užgynime lietuviams spaudos lenkai turi didesnę interesą nei maskoliai.

„P r z g l a d W s z e c h p o l s k i” straipsnije „Ze Žmudzi”, ap-raszydamas apie iszsiuntimą kun. Konopecko į Niznij Novgorodą (Tėv. n 8), prie progos ant galo straipsnio priduria apie „demoralizuojanczius” apsireiszkimus litvomanijos, apsireiszkimai tokie, kad kun. Juozapavyczius, Raseiniuose ir kun. Balczianas,

„Przeгляд Wszechpolski”, korespondencijoje isz Lomžos, Kaimietis (Wiesniak), raszo. „Sziaurrytinė dalis Lomžos gub. priguli prie Seinų dijecezijos. Kada kitos dijecezijos turi ant savo sprando unijotų klausymą, Seininė turi kariauti su lietuviska; tas paeina nuo to, kad didelė dalis kunigų paeinanczių isz lietuvių, stengia-i priskiepyti lietuviską seperatizmą ir ant kiekvieno žingsnio aiszkiai rodo savo tautišką skirtumą; sunku suprasti, kaip isz to dziaugiasi mūsų draugai maskoliai”.

Aiszkus dalykas, kad ezion yra kalbama apie įvedimą bažnyciose giedojimų lietuviskoj kalboj — Lazdijuose, Simne, Visztytij, Sėrijuose, Kalvarijoje, kadangi minėtose vietose gyveno ir gyvena vien lietuviai, todėl negali buti kalbama apie joki seperatizmą, o pagalios įvedimas į bažnycią giedojimų vietiaėj kalboj nē nēr seperatizmu.

§ Pan Tadeusz, Mickevycziaus yra verstas į sziuos liežuvius: vokiską, prancuziską, valakiską, angliską, ispaniską, rusiską, malorusiską, o sziuose metuose iszėjo szvediskas vertimas. Vertė vienas isz geriau-

siujų skandinaviskų poėtų, Alfredas Jensen. Titulas knjigos: „Herr Tadeusz eler den sista utmathingen Litwai“. Mes lietuviai da vertimo pono Tadeuszo neturime.

Susivienijimo reikalai.

Stovis kdsos.

ISZEIGA.			
Rugs. 19 Posmertynė K. Kun-		buvo viso	„ „ „ „ „ \$2079,25
cienės	\$300,00	Senos kasos priimta	„ „ „ „ „ \$15000,00
„ „ J. W. Rædr Wilkes-		Ineigos viso	„ „ „ „ „ \$3591,25
Barre už apdaryma 116 knygų	\$29,70	Iszeigos viso	„ „ „ „ „ \$2734,70

	\$329,70	a) Balance pas kasierių	\$856,55
Iki 15 Rugs. Iszeigos buvo	\$2405,00	b) A. Graicziunui pasko-	
		liata	„ „ „ „ „ \$100,00
Vi-o nuo XII seimo iki 1 d.		c) Danisev. ir Močkaicziui	
Spalio iszeigos	„ „ „ \$2734,70	paskolinta	„ „ „ „ „ \$1134,37
Isz tos suos \$100 paskoluta,		d) Shenandoah Pa bankoje	
taigi tikro iszdavimo tik	\$2634,70	sudėta	„ „ „ „ „ \$1000,00

INEIGA.			
Rugs 27 d. Northampton Mass	\$12,00	Viso „Susiv.“ pinigų 1 d.	
Nuo XII seimo iki 15 Rugs.		Spalio, 1898 m.	\$3090,92

NAUJAI PRISIRASZE:

Nuo 15 d. Rugs. iki 1 d. Spal.	62 1 Andr. Varaszkevyczius 32 „ „
No. Kuop.	„ 2 Jur. Mikelionis, 21 m. „ „
19 I. Vinc. Uliackas, 33 m. skyr. 1	„Susiv.“ sekretorius.
	V. Žukautskas.

PASARGOS.

I Šan. kurie ant naujų metų prisi- bet turi mokėti pirmą metų \$5,00. rasisze į „Susiv.“ prie skyr. II ir už- Taigi tie kurie mokėjo tik \$4,50 e- turi damokėti szį menėją dar 50 c., mokėjo i-zvirszaus \$4,00, tie neatbu- prieszingai bus priskaityti prie I- tinai szį menė-į turi užmokėti dar po skyriaus sąnarių. \$4,00 pakanka I dol., nes naujiems nepakanka \$4,00, tiktai seniems sąnariams.

„S. L. A.“ spaustuvėj

Budas senovės lietuvių ir žemaiczių.....	50
Istorija Europos.....	15
Kražių skerdynė.....	5
Padėjimas lietuvių tautos rusų vieszpatystėj.....	35
(Ta pati kniga maskoliszkoj kalboj.....	\$1,00)
Kristijono Donelaiczio rasztai (eilės).....	40
Medega musų tautiszkaiz vaistinikystai.....	40
Medega Sim. Daukanto bijografijai.....	80
Pajauta, (pasaka isz Lietuvos istorijos).....	60
Naktys - (eilės) E. Youngo, vertė L. Ivinskis.....	15
Pavasario balsai, (eilės Mairionio).....	15
Kanklės, (eilės ir dainos).....	15
Jonas isz Kempės ir Szilka, (eilės).....	15
Gipsinis Jotis ir Per kytrumą, (pasakos).....	15
Žentas del parodos (komedija), vertė Selimas.....	15
Nesiprieszik, (komedija).....	10
„Tėvynė“ 1896 metų, visi numerai.....	50
„Tėvynė“ 1897 metų, visi numerai.....	1,00

Sziöse dienose - ējo isz po spaudos, „S. L. A.“ spautuvėj, knige lė „Kun. Aleksandras Burbas jo gyvenimas ir darba i“, - su keturiais paveiksliėliais. Pelnas isz pardavimo tos kni- gos paskirtas ant statymo paminklo del a. a. kun. Burbos. Prekė kni- gelės 25 centai, su prisiuntimu. Užstelevimus siųskite į rėdytę „Tė- vynės“.

Skaitlius sanariu.

Kuopos N		I-mo Skyriaus seni san.	I-mo Skyriaus na j. nuos 1898 m.	II-ro Skyriaus san.	pagarbės san.	Suspen- duoty.
1	Edwardsville, Pa kuopa	6	1	—	—	—
2	Forest City, Pa kuopa	38	4	—	—	18
3	Wanamie ir G. Lyon, Pa.	27	7	1	—	5
4	Elizabeth, N. J. kuopa	18	2	—	—	5
5	Plymouth, V M Vol.	7	—	—	—	—
6	Plymouth, Pa kuop.	36	1	—	—	1
7	Pittston, Pa kuop.	15	4	6	—	3
9	Cleveland, OS Jur ir kp.	61	2	1	—	—
10	Philadelphia, Pa kuop.	23	3	—	3	8
11	Waterbury, Conn kuop.	27	10	—	1	5
12	Shamokin, Pa kp	19	1	4	—	3
13	Baltimore Md kp	16	9	—	—	17
14	Pittsburgh, Pa kp	24	6	1	—	5
15	Chicago, Ill kp	15	8	—	—	4
16	Hazleton, Pa kp	6	1	—	—	3
17	Wilkes Barre, Pa kp	26	2	3	—	2
19	Northampton, Mass kp.	19	4	—	1	—
20	Union, City, Conn kp	57	1	1	—	5
21	Detroit, Mich kp	29	4	—	—	—
22	Bridgeton, N. J. kuop.	13	1	—	—	—
23	Amsterdam, N Y kp	8	—	—	—	—
28	Luzerne Borough, Pa kp	23	1	—	—	—
29	Richmond, Va kp	2	—	—	—	1
30	Scranton, Pa kp	20	5	1	—	—
31	Mahanoy City, Pa	27	3	—	—	8
32	Athol Mass, kp	38	—	—	—	—
33	Ansonia, Conn kp	11	—	—	—	1
34	S. Boston Mass Vitauto	12	2	—	4	2
35	Pittsburgh, Pa Vitauto	13	4	3	—	3
36	Cincinnati, Oh S. Kaz	4	4	—	3	1
37	S Brooklyn N Y kp	5	—	—	—	1
38	Brooklyn, E D N Y kp	27	1	—	—	8
39	Mckees Roaks, Pa kuop.	14	16	—	—	—
40	Newark, N J kp.	16	—	—	—	—
41	Brighton, Mass S Juoz.	—	—	2	—	—
42	New York City, kp	—	—	—	—	4
43	Philadelphia, S Juoz	66	4	—	—	1
45	Homstead Pa S Juoz	17	—	—	—	—
46	Pittsburgh Pa S Juoz	18	5	1	—	—
49	Thorp Wis	—	—	—	1	—
50	Mahanoy Plane, Pa. kp.	11	—	—	—	2
51	Shenandoah Pa kp	11	10	2	1	1
52	Minersville, Pa kp	18	6	—	3	2
53	Terville, Conn kp	3	—	—	—	—
56	Traverse City, Mich	13	2	—	—	1
57	Broad Brook, Conn kp	3	1	—	2	—
58	Worcester, Mass kp	6	3	—	—	—
59	Mt Pleasant, Pa, kp	1	—	—	—	3

Kuopos N		I-mo Skyriaus seni sąn.	I-mo Skyriaus nauj, nuo 1898 m,	II-ro Skyriaus sąn,	pagarbės sąn,	Suspen duoty,
60	S Boston. Mass kp.	5	2	—	—	—
61	Beavere Folls, Pa. kp	4	—	—	—	—
62	Pittston, Pa. Blaivystės	19	8	—	10	—
63	Cincinnati, Oh. kp.	4	8	—	—	1
64	Grand Rapids Mich kp.	—	4	—	11	—

Dvi Aptiekos, P. C. Schilling & Co.

2801 ir 2401 PENN. AVE.

Vienitėlės aptiekos Pittsburgė ir aplinkinėje, kur galima lietuviszkai susisznėkėti ir gaut ko kas pareikalauja, visokiu patentavoty ir krajevų liekarsty, kaip tai gatavos trejankos ir visokių szaknų ir žolynų. Turim teipgi liekarstas garsaus dr. Hager, no visokių ligų. Norintieji parsitraukti kokių nors liekarsty raszykit ant žemiaus paduoto antraszo o gausite greitai atsakymą.

J. MURAUSKAS, 2801 Penn Ave, PITTSBURG, PA.

W. SŁOMINSKA,

679 Milwaukee Avenue,

CHICAGO, ILL.

*Mano Dirbtuwe tapo
Apdowanota*

DWIEMS MEDALIAIS

ant Kosciuszkos Parodos už rupestringą, teisingą ir artistizšką iszdirbimą.

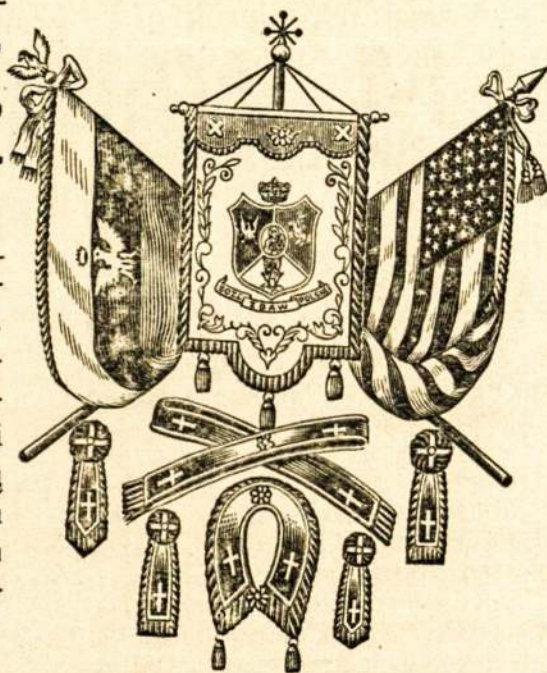

**KARUNŲ, SZARPŲ,
KUKARDŲ, ROZETŲ,
BERLŲ, MARSZALKINIŲ LAZDŲ ir tt.**

Turiu už garbę apreikszi guodotiniems Kunigams ir guodotin. Draugystėms, kad asz dirbu wisus augszcziaus paminėtus daigtus **Pigiausei, Teisingiausei ir Geriausei**, nes per 30 metų užsiimdama iszdirbimais įgijau geriausę praktiką ir dėl to galiu wisą padirbt pigiau ir geriau negu kiti fabrikai.

Su guodone

W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

Varpas!

Yra tai moksliszkas ir literatiszkas laikrasztis, iszeinas Prusu Lietuvoj, syki i du mēnesiu. Kasztuoja 4 mark. Amerikkoj 1 doleri.

Norēdami gauti tuodu laikraszcziu raszykit ant adreso:

S. LAPINAS
TILSIT, OSTPR. GERMANY.

Ukininkas!

Mēnesinis lietuviszkas laikrasztis, paszvestas reikalams Lietuvos ukiu ky. Kasztuoja 4 markes. Amerikkoj 1 doleri.

Tevynes Sargas,

mēnesinis laikrasztis paskirtas dvasiszkam ir medegiszkam Lietuviu tautos sulaikymui per jos apszvietima, iszeina Tilzėje.

Amerikoje kasztuoja **1 dol.**

su prisiuntimu. Raszytit pas:

HERRN SAUNUS

TILSIT Wasser str.

OSTPREUSSEN.

Vienatinė Lietuviszka Aptieka!

TRAJANKA!

Lewis'o Lietuviszka Trajanka Privalo rasti kiekvienoj Lietuviszkoj darbi inko stu boj. Mus Trajanka yra svarbi naminė liekasta, kuriu Lietuv ai jau per ilgus metus yra vortoje ir dangumas žinojos verte. Mus Trajanka susideda isz czystu žoliu ir sėklų, o prieg tam dailiuos blekinuos baksukuos sudeta 50c. baksukas arba per pacztą 60c.

Mes prilaikom visokių naminu ir patentavų liekarstu bei visokių žoliu ir szakų galima pas mus gaut. Liekarstas siuncziam in visur Jeigu reikalauji ko uors, raszyk pas mus, mes suteiksim jum broliszką rodą ir apturesi greitą atsakima. Mano adrisas.

P. W. BIERSTEIN AND CO.
SHENANDOAH. PA.

Pigiausia Sztoras visam miestė!

Ar rekalauji ką isz aprėdalų? arba are you looking up some thing in gal'tau rek kokių daigtų inamus? DRESS GOODS COMFORTS uždangalų ant lovų, kaldrų? Mes BLANKETS! we have every thing you visko turime, atiek ir pažiurėk! want in DRY GOODS.

L. M. Whitman and Co.

Sweitzer Block

No. 55 E. MAIN STR.

PLYMOUTH, PA.,

ANTANAS A. JOCIS.

Office 1312 Filbert str,
Privatiszkas gyvenimas --- 240 South Broad str. Philadelphia Pa.

Užsiima visokiomis civilnomis ir kriminaliszkomis provomis, visuose suduose. Provos už sužeidimą priesz kompanijas paima varyti už dyką ir visuose miestuose. Parupna ukėsiszkas (citizenship) papiras ir „Charters“ del draugyscziu ir kliubu. Iszdaro visokius dokumentus. paraszo aplikacijas arba praszymus ir gromatas. Dalies, skolas atji szk, pardoda ir parandav jana mu, sztorus, farmas ir iszrenka randas. Intraukia i apsaugojimo kompanijas nuo ugnies ir gyvasties (fire and life insurance)

Taipogi isziunczia pinigus i visas svieta pa is greitai ir pigiai.

JURGIS REKUS ir KOMP:

užlakom

GRABORYSTE.

Parsamdom „keridzius“, „bo-ges“ ant laidotuviu, veseiliju, kriksztynu. Atliekam viską kuopigiausiai.

JURGIS REKUS & Co

88 S. MEAD str.

WILKES-BARRE, PA.,